Z Czterech Stron Gminy

Biuletyn Informacyjny Gminy Siepraw

Siepraw na stronie internetowej: www.siepraw.pl
Zapraszamy do odwiedzania!

Nr 2 (109) / 2025 Egzemplarz bezpłatny

Sieprawski pejzaż z 1975r. - pochodzi ze strony tytułowej Kroniki XXX lecia wsi Siepraw
(str. 30)

Na wakacje

Życzymy udanych, bezpiecznych i pełnych słońca wakacji dla wszystkich nauczycieli, pracowników oświaty, uczniów, studentów a także całej naszej społeczności gminnej. Aby ten czas wakacyjnego odpoczynku pozwolił naładować baterie, by wrócić do pracy, szkoły, na uczelnię z nową energią. Cieszcie się każdą chwilą, przeżywajcie niezapomniane przygody i wracajcie cali i zdrowi po wakacyjnych eskapadach.

Redakcja
"Z Czterech stron Gminy"

Nowy żłobek w Gminie Siepraw
str. 4

Przedszkole Kropla Słońca w Sieprawiu - Dzień teatru
str. 6

Przedszkole Kropla Słońca w Sieprawiu - akcja Sprzątanie świata str. 6

Przedszkole Kropla Słońca w Sieprawiu - Dzień Dziecka
str. 7

Konkurs wiedzy o krajach Unii Europejskiej
str. 8

Konkurs wiedzy o krajach Unii Europejskiej
str. 8

Lekcja żywej historii
str. 9

Wycieczka do Tyńca
str. 10

Dzień Dziecka w przedszkolu „ Kropla Słońca”

W poniedziałek 2 czerwca dzieci z wszystkich grup z naszego przedszkola hucznie obchodziły swoje święto czyli Dzień Dziecka.

Na orliku czekały na nich Panie Animatorki, które przygotowały wiele atrakcji i różnych aktywności. Przedszkolaki trzymając kolorowe pompony wykonywały do rytmu popularnych melodii różne ruchy i gesty powtarzane za osobą prowadzącą. Po tak intensywnej rozgrzewce nadszedł czas na spokojniejsze zabawy. Dzieci chcąc wygrać w zabawie ,,Kto pierwszy podniesie drążek” musiały wykazać się niemałym refleksem i uważnym słuchaniem. Dużym zainteresowaniem cieszyła się również zabawa z nietypowym rekwizytem - sztuczną frytką, którą przedszkolaki podawały sobie na wiele możliwych sposobów. Ostatnim punktem spotkania były tak długo wyczekiwane przez wszystkich dmuchańce oraz brokatowe tatuaże. Radość i zadowolenie malowały się na dziecięcych twarzach, które nie spodziewały się tego, że w przedszkolu czeka ich kolejna niespodzianka - boxy ze słodyczami oraz pyszne lody!

Najbardziej upragniony przez wszystkie dzieci dzień uważamy za niezwykle udany!

Z życia Szkoły Podstawowej w Sieprawiu

Życie od uśmiechu do uśmiechu - wspomnienie o Elżbiecie Żegleń-Wątor

Elżbieta Żegleń-Wątor całe swoje życie zawodowe związała z Sieprawiem. Najpierw przez kilka lat pracowała w Szkole Podstawowej w Łyczance, potem została nauczycielką geografii i przyrody w Szkole Podstawowej w Sieprawiu, gdzie dała się poznać jako wspaniały pedagog, człowiek z pasją. Geografia w jej wydaniu była wielką przygodą, o czym świadczą rzesze uczniów uczęszczających na kółko geograficzne. Elusia, bo tak pieszczotliwie nazywaliśmy naszą koleżankę, miała prawdziwy dar przekazywania wiedzy, wielu jej podopiecznych zostawało finalistami i laureatami konkursów. W tym zabieganym świecie, Ela zawsze umiała znaleźć czas dla drugiego człowieka, zwłaszcza dla swoich uczniów. Nawet kiedy była już bardzo chora, prowadziła zajęcia online przygotowujące do konkursów. Ela po prostu lubiła uczniów i swoją pracę. Wierzyła w nich, rozumiała. Łagodna, wyrozumiała i bardzo

cierpliwa. Znamienne były słowa jednej z matek wychowanków na pogrzebie Eli, wynikało z nich, że każde spotkanie z nią, to spotkanie z jej kojącym, dobrym uśmiechem.

Elusia była bardzo wrażliwa na potrzeby uczniów. Szukała możliwości pomocy im, służyła radą przy wypełnianiu dokumentacji potrzebnej do otrzymania stypendium, chętnie brała udział w różnego rodzaju projektach angażujących młodzież.

Jak przystało na geografa z pasją, Ela kochała podróże. Chętnie organizowała wycieczki. Ceniła sobie kontakt z przyrodą: góry, morze, las, kwiaty, nigdy nie przestały jej zachwycać. Obcowanie z naturą dodawało jej również sił podczas choroby.

Ela była wspaniałą żoną i matką. Mąż i córki zawsze mogli na nią liczyć. Była zawsze blisko swoich dzieci, ale szanowała ich wybory. Cieszyła się ich sukcesami. Z dumą pokazywała zdjęcia swojej rodziny. Stworzyła dom, do którego chętnie wracali.

„Wierny bowiem przyjaciel potężną obroną,
kto go znalazł, skarb znalazł
Za wiernego przyjaciela nie ma odpłaty
ani równej wagi za wielką jego wartość.
Wierny przyjaciel jest lekarstwem życia;…”

10 kwietnia 2025 roku z wielkim żalem pożegnaliśmy naszą serdeczną Koleżankę, Wspaniałą Nauczycielkę, Elżbietę Żegleń-Wątor.

Każda strata niesie za sobą niewyobrażalny ból, który zmienia spojrzenie na życie. Wspomnienia budują ścieżkę, którą przemierzałyśmy wspólnie dany nam czas. Byłaś Eluniu osobą skromną, pełną taktu i wewnętrznego ciepła. Zawsze blisko ludzi, szanowałaś ich i ceniłaś. Wydobywałaś z nas to, co dobre. Z matczyną troską angażowałaś się w problemy swoich wychowanków, wspomagałaś rodziców, zabiegałaś o sprawy drobne i ważne. Wspierałaś nas dobrym słowem, wysłuchiwałaś, nawet wtedy, kiedy borykałaś się ze swoją chorobą.

Dziękujemy za pokazanie nam, że w przeżywaniu trudności, możemy odkryć swą siłę, że miłość i życzliwość znajdziemy w drugim człowieku.

Dziękujemy za słowa, które dodawały nam skrzydeł, za świadectwo pięknego życia, jak być mądrym i dobrym człowiekiem.

/Kinga Bochniak/

Konkurs wiedzy o krajach Unii Europejskiej

W Dzień Europy, 9 maja został w naszej szkole zorganizowany X międzyszkolny konkurs wiedzy o krajach Unii Europejskiej. Tym razem gościliśmy drużyny ze szkół podstawowych w Czechówce, Janowicach oraz Łyczance. Szóstoklasiści przez ponad godzinę rywalizowali ze sobą w 8 konkurencjach. Odpowiadali na pytania dotyczące historii i współczesności krajów UE, rozwiązywali krzyżówki, rebusy, układali flagi z puzzli, rozpoznawali państwa na mapie. Wszyscy wykazali się dużą wiedzą. Po podliczeniu punktów jury ogłosiło wyniki. Pierwsze miejsce

zajęły dwie drużyny, które zdobyły taką samą ilość punktów - ze szkoły w Sieprawiu i w Janowicach. Na drugim miejscu znalazła się drużyna ze szkoły w Łyczance, a na trzecim ze szkoły w Czechówce. Konkurs dał uczniom możliwość wykazania się swoją wiedzą, rozwijał ich umiejętność pracy w grupie oraz niewątpliwie nauczył ich wielu nowych rzeczy.

/Organizator konkursu - Agnieszka Czernecka/

Lekcja żywej historii

Z początkiem maja kolejny raz gościliśmy w naszej szkole przedstawicieli Agencji Widowisk Artystycznych z Wrocławia, którzy zaprezentowali lekcję żywej historii. Naszą podróż po historii rozpoczęliśmy od końca XVII wieku i zwycięstwa króla Sobieskiego pod Wiedniem, następnie znaleźliśmy się w Polsce rządzonej przez królów z dynastii Wettinów. Kolejny temat dotyczył panowania ostatniego polskiego króla i uchwalenia za jego czasów konstytucji 3 maja. Kolejnym ważnym wydarzeniem poruszanym na lekcji były rozbiory i powstanie kościuszkowskie. W naszej historycznej podróży dotarliśmy do początków XIX wieku i rządów Napoleona. Podczas lekcji uczniowie usłyszeli wiele ciekawostek z tamtych czasów, mogli też zobaczyć i przymierzyć stroje szlacheckie oraz żołnierskie mundury. Na zakończenie prowadzący zorganizowali konkurs. Kto dobrze odpowiedział na pytanie otrzymał wybijaną na miejscu pamiątkową monetę.

/Agnieszka Czernecka/

Wycieczka do Sandomierza i Kazimierza Dolnego

W dniach 24-25 kwietnia uczniowie klas 6a, 6b oraz 4 uczniów z 7b uczestniczyli w dwudniowej wycieczce do Sandomierza i Kazimierza Dolnego. Wyjazd rozpoczął się wcześnie rano - wszyscy byli podekscytowani podróżą. Pierwszego dnia, przy przepięknej pogodzie zwiedzaliśmy Sandomierz, nazywany często "małym Rzymem" ze względu na swoje położenie na siedmiu wzgórzach. Odwiedziliśmy rynek z pięknym ratuszem, zamek królewski, katedrę. Przeszliśmy podziemną trasę turystyczną i weszliśmy na Bramę Opatowską, z której rozciągał się wspaniały widok na miasto. Później spacerowaliśmy Wąwozem Królowej Jadwigi, a przewodnik opowiedział nam wiele ciekawych historii związanych z tym miejscem. Drugiego dnia pojechaliśmy do Kazimierza Dolnego, malowniczego miasteczka nad Wisłą. Niestety pogada nas nie rozpieszczała, gdyż padał deszcz. Jednak udało nam się zwiedzić rynek z zabytkowymi kamienicami, kościół parafialny, weszliśmy na ruiny zamku oraz basztę, z której podziwialiśmy panoramę miasta i rzeki. Mieliśmy też czas na zakup pamiątek na rynku. Wycieczka była bardzo udana - nauczyliśmy się wielu ciekawych rzeczy, a przede wszystkim świetnie się razem bawiliśmy.

/Agnieszka Czernecka/

Wycieczka do Tyńca

6 maja 2025r. klasy czwarte uczestniczyły w wycieczce do Opactwa Benedyktynów w Tyńcu. Wizytę w najstarszym istniejącym w Polsce klasztorze rozpoczęliśmy od kościoła klasztornego. W kościele pw. św. Piotra i Pawła podziwialiśmy barokowy wystrój oraz dowiedzieliśmy się, jak wygląda dzień zakonnika według reguły założyciela zgromadzenia św. Benedykta z Nursji. Spacerując krużgankami, poznawaliśmy historię Opactwa Tynieckiego. W kapitularzu pani edukatorka zaprezentowała nam, jak wygląda proces przyjmowania do zgromadzenia kandydatów na zakonników oraz jakie są obowiązki zakonników, zarówno kiedyś jak i dziś.

Uczniowie mogli też doświadczyć pracy średniowiecznego skryby. Na warsztatach w zrekonstruowanym pomieszczeniu dawnego skryptorium klasztornego, poznali etapy powstawania średniowiecznych książek, materiały i przybory piśmiennicze. Zasiadając do pulpitów i mając gęsie pióro, uczniowie ćwiczyli pismo kaligraficzne, zapisując np. swoje imiona czy łacińskie sentencje.

Efekty swojej pracy i zdobytą wiedzę uczniowie zabrali ze sobą. Wycieczkę uważamy za bardzo ciekawą i każdemu serdecznie polecamy.

/Małgorzata Cholewa/

Kiermasz biblioteczny w Szkole Podstawowej w Sieprawiu

W ramach obchodów Światowego Dnia Książki biblioteka w Szkole Podstawowej w Sieprawiu zorganizowała kiermasz biblioteczny, który zakończył się wielkim sukcesem. Dzięki środkom pozyskanym w ten sposób mogliśmy wzbogacić szkolną bibliotekę o nowe pozycje. Rozpakowywanie paczki z nowymi, wspólnie z uczniami wybranymi książkami było pełne emocji i ekscytacji!

Kiermasz nie tylko wzbogacił naszą bibliotekę, ale także stał się świetną okazją dla uczniów do aktywnego zaangażowania się w życie szkolnej społeczności. Dzieci miały szansę rozwijać swoje umiejętności organizacyjne, przedsiębiorcze oraz współpracować w zespołach, co zacieśniło więzi między nimi.

Ważnym aspektem wydarzenia było również promowanie idei recyklingu. Wszystkie wystawione przedmioty powstały ze starych książek, które mogłyby zostać zapomniane. W ten sposób uczniowie nauczyli się, jak kreatywnie wykorzystywać dostępne materiały i jak istotne jest dbanie o nasze środowisko.

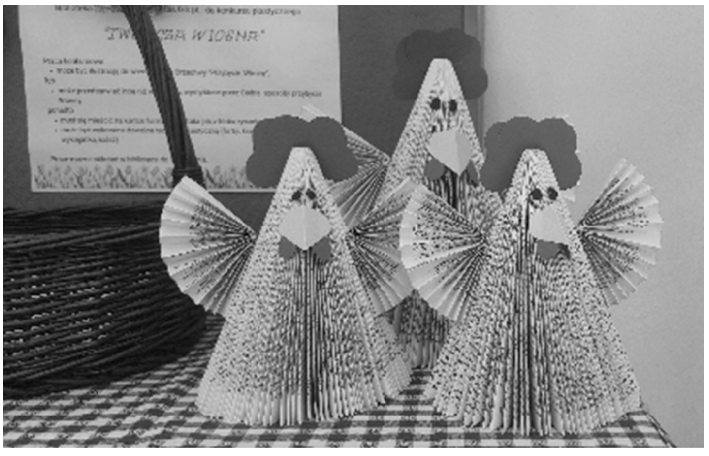

/Agnieszka Topa/

Olimpiada Grecka - stary pomysł na integrację w nowej odsłonie

Jak ważna jest integracja dzieci wiemy nie od dziś, jednak w obecnej rzeczywistości, gdy nawet dorośli często zamieniają kontakty towarzyskie na kontakt wirtualny, młodzi ludzie są szczególnie narażeni na kłopoty z komunikacją z drugim człowiekiem. Uczniowie i nauczyciele Szkoły Podstawowej w Sieprawiu znaleźli na integrację nowy dla tej grupy wiekowej, ale znany z działalności gimnazjum, sposób. 26 maja 2025 roku uczniowie klas piątych i ich rodzice wzięli udział w Olimpiadzie Greckiej, w której młodzież mogła wykazać swoimi talentami aktorskimi, wokalnymi, tanecznymi i sportowymi. Przede wszystkim jednak wszyscy wykazali się wielką pomysłowością. Ale po kolei.

Nasza olimpiada rozpoczęła się o godzinie 16:00 prezentacją drużyn, których członkowie nieśli transparenty z nazwami drużyn, a nazwy oczywiście zaczerpnięte z mitologii , a więc Zeusowe Pioruny, Tarcze Ateny, Maczugi Herkulesa i Młoty Hefajstosa.

Uroczyście zapalono znicz olimpijski, a następnie przypomniano ideę i historię igrzysk.

Potem widzowie mogli obejrzeć przedstawienia teatralne przygotowane przez młodzież. Klasa 5a przypomniała mit o Demeter i Korze, a uczniowie klasy 5b przedstawili historię pewnego złotego jabłka, które stało się przyczyną wybuchu wojny trojańskiej. Następnie widzowie mogli podziwiać przejazd pomysłowo wykonanych i pięknie ozdobionych rydwanów.

Kolejnym punktem programu był turniej wiedzy z historii starożytnej Grecji i znajomości mitów prowadzony przez panią Małgorzatę Cholewę. Do udziału w zabawie zaproszono także rodziców, którzy świetnie poradzili sobie z niełatwą krzyżówką mitologiczną.

Ponieważ impreza wypadła w Dniu Matki, uczniowie za dar życia, miłość, wychowanie i codzienną troskę podziękowali swoim mamom słowami poetów, piosenką i tańcem.

I tu warto wspomnieć, że w czasie całej imprezy uczniowie przygotowani przez panią Ewę Kapelską -Słysz wykonali trzy tańce: walca, zorbę i polkę. Każdy nagrodzony gromkimi brawami.

Po krótkim programie dedykowanym mamom, przyszedł czas na zmagania sportowe.
Były biegi, skok w dal i rzut oszczepem. Rywalizacja bardzo zacięta i wyrównana. Wiele emocji wzbudzało włączenie do zabawy rodziców, którzy wykazali się oprócz sprawności fizycznej nie lada odwagą i … poczuciem humoru. Oczywiście nad przebiegiem zawodów czuwało szacowne jury wspomagane przez panią Zofię Widzisz.

W rywalizacji zwyciężyły Maczugi Herkulesa (5b), drugie miejsce zajęły Zeusowe Pioruny (5a), III miejsce zdobyły Młoty Hefajstosa(5b) a IV Tarcze Ateny (5a). Takie były wyniki, ale zwycięzcami byli wszyscy uczestnicy tej zabawy : uczniowie, rodzice i nauczyciele. Bo przecież najważniejsze jest bycie razem, umiejętność współpracy, wspólna zabawa.

Po tym intelektualnym i fizycznym wysiłku przyszedł czas na małe co nieco, a więc nowym zwyczajem (zamiast staropolskiego bigosu i grochówki), były kiełbaski z grilla, sałatka, oczywiście grecka i mnóstwo słodkości przygotowanych przez rodziców. Wszyscy dobrze się bawili i pewnie impreza trwałaby dłużej, gdyby Zeus nie przypomniał, że następnego dnia trzeba pójść do pracy i do szkoły, i nie zesłał deszczu, który zakończył naszą olimpiadę.

Myślę, że nasze przedsięwzięcie zakończyło się sukcesem. Uczniowie mogli zaprezentować swoje zdolności, nauczyli się współpracy. Przygotowanie strojów, rekwizytów i rydwanów wymagało wielkiej pomysłowości i niejednokrotnie zaangażowania całej rodziny. I właśnie to był cel naszej zabawy - szeroko rozumiana integracja .

Dziękujemy wszystkim za włączenie się w przygotowanie naszej Olimpiady Greckiej, nauczycielom, Samorządowi Szkolnemu, rodzicom i przede wszystkim uczniom. Dostarczyliście nam wielu wspaniałych wzruszeń. Dziękujemy Dyrekcji, która rozumie potrzeby uczniów i wspiera nasze pomysły.

/Urszula Motyka/

Magiczna podróż klas czwartych do świata Pana Kleksa

30 maja uczniowie klas czwartych wybrali się na wyjątkową wycieczkę do Bajki Pana Kleksa w Katowicach. To niezwykłe miejsce przeniosło dzieci w pełen przygód, barwny świat, w którym czekało wiele zagadek do rozwiązania i tajemnic do odkrycia.

Podczas zwiedzania towarzyszył im animator, wcielający się w postać Adasia lub Agnieszki - pomocnika słynnego Pana Kleksa. Dzięki jego opowieściom i wskazówkom uczniowie mogli wczuć się w rolę bohaterów bajkowej krainy. Po drodze „leczyli" zepsute sprzęty, ćwiczyli wiązanie węzłów, odkrywali ukryte szuflady pełne sekretów, a także uczestniczyli w inspirujących warsztatach.

Nie zabrakło również tematycznych stref, takich jak Podwodny Świat Królowej Aby czy Kosmiczna Przestrzeń, które wprowadzały dzieci w niezwykłe światy, zarówno te podwodne, jak i międzygwiezdne. Poza częścią edukacyjną na uczniów czekały także atrakcje ruchowe: zjeżdżalnie, tory przeszkód, ścianki wspinaczkowe, batyskaf, interaktywna rafa koralowa, kapsuła kosmiczna i wiele innych fascynujących przestrzeni.

Wizyta w Bajce Pana Kleksa była nie tylko doskonałą zabawą, ale także okazją do nauki przez działanie. Dzieci rozwijały wyobraźnię, spostrzegawczość, umiejętność współpracy, a także poszerzały wiedzę o świecie przyrody, nauki i fantazji. Z pewnością był to dzień pełen kreatywności, radości i niezapomnianych wrażeń.

/Ewelina Płatek/

Czytam, więc jestem - konkurs czytelniczy

5 czerwca w naszej szkole odbył się finał konkursu czytelniczego „Czytam, więc jestem", skierowanego do uczniów klas IV-VII. Celem konkursu było rozwijanie zainteresowań czytelniczych, kształtowanie umiejętności prezentowania wybranych treści literackich oraz promowanie wartościowej literatury dziecięcej i młodzieżowej.

Uczniowie zakwalifikowani do finału zaprezentowali wybrane przez siebie książki w niezwykle pomysłowy i profesjonalny sposób. Każda prezentacja została starannie przygotowana - uczestnicy wykorzystywali multimedialne środki przekazu, rekwizyty, a także wcielali się w postaci literackie, które przedstawiały swoje historie. Dodatkowo pojawiły się ciekawostki na temat autorów i książek, a każda prezentacja kończyła się oryginalnie opracowaną, autorską formą reklamy, promującą daną pozycję książkową.

Wystąpienia finalistów spotkały się z dużym uznaniem jury, które podkreślało wysoki i wyrównany poziom wszystkich prezentacji. Po wnikliwej ocenie komisja konkursowa przyznała następujące nagrody:

· I miejsce - Martyna Jurkiewicz (kl. 5a), za prezentację książki „Mooly Moon zatrzymuje czas" G. Bynga
· II miejsce - Melania Suder (kl. 5a), za prezentację książki „Już, już" K. Wasilkowskiej
· III miejsce - Amelia Kisielak (kl. 6b), za prezentację książki „Elena. Wygrać z losem" N. Neuhausa
· Wyróżnienie - Jakub Matoga (kl. 4a), za prezentację książki „Maria. Dziewczyna inna niż wszystkie" J. Grodek

Po zakończeniu części konkursowej swoje głosy oddała również publiczność. Nagrodę publiczności otrzymała Martyna Jurkiewicz, której występ cieszył się szczególnym uznaniem widowni.

Serdecznie gratulujemy wszystkim uczestnikom, a w szczególności laureatom konkursu. Dziękujemy za zaangażowanie, kreatywność i pasję czytelniczą.

Życzymy dalszych sukcesów i wielu inspirujących literackich odkryć!

/Ewelina Płatek/

W dniu 24 kwietnia w Nowym Targu odbyły się zawody na szczeblu Wojewódzkim. Nasze dziewczynki klas 7 i 8 zdobyły 6 miejsce w województwie. To bardzo wysoki wynik! Gratulujemy! Na zdjęciu patrząc od lewej widzimy: Zosia Latocha, Amelia Mąsior, Nikola Ziemianin, Julka Lenart, Natalia Filipowska, Natalia Słabosz, Karolina Leśniak.

W dniu 20 maja w szkole podstawowej w Czechówce odbyły się zawody gminne w czwórboju lekkoatletycznym. Uczniowie szkoły Podstawowej w Sieprawiu klas 5-6 i 7-8 w czterech kategoriach dziewcząt i chłopców wywalczyli cztery pierwsze miejsca! Młodsi uczniowie wywalczyli awans do zawodów powiatowych. Natomiast starsza grupa już nie miała zawodów ma szczeblu powiatowym.
W dniu 28 maja uczniowie klas 5 i 6 ze szkoły w Sieprawiu brali udział w zawodach sportowych w czwórboju lekkoatletycznym w Myślenicach. Tam również wywalczyli pierwsze miejsca i to znowu dało im awans do zawodów na szczeblu wojewódzkim.

Zawody w Myślenicach. Patrząc od lewej pierwszy rząd widzimy: Lena Maj, Mikołaj Komperda, drugi rząd: Maciej Przeczek, Krzysztof Klimek, Mikołaj Ślusarczyk, Filip Maj, Karol Michalik, Patrycja Żelazna, Antosia Majewska, Aleksandra Woś, rząd trzeci: Karolina Sikora, Nikola Matoga.

W dniu 29 maja w Rabce odbyły się zawody wojewódzkie. Tam nasi uczniowie zdobyli również wysokie miejsca! Dziewczynki miejsce 6, chłopcy miejsce 4 . Serdecznie gratulujemy!

/Zofia Widzisz/

Z życia Szkoły Podstawowej w Czechówce

Nowoczesne boisko na Dzień Dziecka

8 czerwca podczas obchodów gminnego Dnia Dziecka dokonano uroczystego otwarcia boiska wielofunkcyjnego oraz budynku zaplecza, zlokalizowanych przy Szkole Podstawowej w Czechówce. Oprócz gospodarzy: Wójta Gminy Tadeusza Pitali, Przewodniczącego Rady Aleksandra Sudra oraz Dyrektora Szkoły Bogusława Żyły uroczystość zaszczycili swoją obecnością Poseł na Sejm RP Władysław Kurowski, Starosta Myślenicki Józef Tomal, Przewodniczący Rady Powiatu Tadeusz Żaba, a przede wszystkim uczniowie, nauczyciele ze Szkoły Podstawowej oraz mieszkańcy z Czechówki. Nowy obiekt pobłogosławił ks. Proboszcz Parafii pw. Wszystkich Świętych w Zakliczynie Robert Anusiewicz.

Podczas bardzo udanej imprezy występowały grupy przedszkolne, które zaprezentowały wspaniały taniec i śpiew: Sówki - przygotowała pani Natalia Dudzik, Tygryski - panie Alicja Ryś i Anna Jamróz, Pszczółki - pani Sylwia Liszka, Myszki - panie Anna Matoga i Katarzyna Listwan.

Także wybrane dzieci z klas 1-5 zaprezentowały układ taneczny pod opieką pani Małgorzaty Święch.

Uroczystość uświetniło też przedstawienie „Kaczka Dziwaczka" w reżyserii Marii Durek i Małgorzaty Święch, w rolach aktorów wystąpili nauczyciele: Janina Dybizbańska (Kaczka Dziwaczka), Katarzyna Listwan (fryzjer), Alicja Ryś (aptekarka), Barbara Kalisz (praczka), Filip Płoskonka (kupiec), Bogusław Żyła (kucharz), kaczki: Mariola Trojańska oraz Paulina Siekierczak - Bujas, Anna Radzik (narrator), taniec: dzieci z zerówki - przygotowała Maria Durek.

Po przedstawieniu odbył się także pokaz tańca dzieci z klas 6-7, które przygotowała Małgorzata Święch.

Obchodom Dnia Dziecka towarzyszyły gry i zabawy:
- bańki mydlane do samodzielnego puszczania
- strefa gier wielkoformatowych
- warsztaty - mój własny ogródek
- warsztaty zdobienia gipsowych figurek
- animacje z PEEKABOO
- dmuchańce
- słodka niespodzianka - lody rozdawali Wójt Gminy i Przewodniczący Rady

Natomiast w strefie MDP dzieci spróbowały sił na torze przeszkód. Rada Rodziców uczniów Szkoły Podstawowej w Czechówce przygotowała loterię, małą gastronomię: grill, grochówkę, frytki, hot dogi, booble tea oraz słodki bufet. Nad bezpieczeństwem czuwali strażacy i MDP Czechówka.

Należy przypomnieć, że inwestycja powstała w ramach projektu „Budowa boisk wielofunkcyjnych w miejscowościach Łyczanka i Czechówka, w gminie Siepraw", dofinansowanego w wysokości 1 800 000 zł z rządowego programu Polski Ład (infrastruktura sportowa). Boiska wielofunkcyjne umożliwiać będą prowadzenie rozgrywek w następujących dyscyplinach: koszykówka, siatkówka, piłka ręczna.

Zakres projektu obejmuje budowę: boiska wielofunkcyjnego w Czechówce o nawierzchni syntetycznej - poliuretanowej wraz z m.in.: ogrodzeniem - piłkochwytami, oświetleniem, wykonaniem nawierzchni utwardzonych i odwodnienia, montażem urządzeń sportowych i elementów małej architektury oraz pozostałą infrastrukturą towarzyszącą i podobnego boiska wielofunkcyjnego w Łyczance.

/UG/

Gminny Konkurs Ortograficzny

25 kwietnia 2025r. w Szkole Podstawowej im. Św. Brata Alberta odbył się Gminny Konkurs Ortograficzny. Uczniowie ze Szkoły Podstawowej w Zakliczynie, w Sieprawiu, w Łyczance oraz w Czechówce rywalizowali w dwóch kategoriach wiekowych. Pierwszą grupę tworzyli uczniowie z klas II a drugą uczniowie klas III. Celem konkursu było sprawdzenie znajomości wiedzy ortograficznej i umiejętności wykorzystania jej w praktyce, uwrażliwianie na piękno i bogactwo języka ojczystego i wyłonienie zwycięzcy "Mistrza Ortografii 2025" w każdej grupie.

Uczniowie pisali dyktando odpowiednie dla swoich grup przygotowane przez nauczycieli klas pierwszych ze Szkół Podstawowych Gminy Siepraw.

Nagrody główne dla zwycięzców ufundowali Wójt Gminy Siepraw oraz Rada Rodziców przy Szkole Podstawowej w Czechówce. Nagrody zostały wręczone podczas Gminnego Dnia Dziecka organizowanego przy Szkole Podstawowej w Czechówce 8 czerwca 2025.
Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali pamiątkowe dyplomy, oraz upominki ufundowane przez Bank Spółdzielczy w Dobczycach. Na uczestników konkursu, opiekunów i nauczycieli czekała również słodka niespodzianka ufundowana przez Piekarnię Dom Chleba oraz napoje od OSHEE. Serdecznie dziękujemy!

Wyniki konkursu przedstawiają się następująco:

Pierwsza grupa - uczniowie klas II:
1 miejsce "Mistrz Ortografii"- Helena Listwan, SP Czechówka
2 miejsce - Agata Pietrzyk -SP Siepraw
3 miejsce- Klementyna Tylek -SP Siepraw

Druga grupa - uczniowie klas III
1 miejsce - "Mistrz Ortografii"- Magdalena Gach -SP Siepraw
2 miejsce - Oliwia Suder -SP Czechówka
3 miejsce-Karol Włodarz-SP Czechówka
Serdecznie gratulujemy zwycięzcom konkursu!

/Justyna Bielawska - Ptak/

Podsumowanie Ogólnopolskiego Projektu Zdrowe Życie i Pierwsza Pomoc

W maju w szkole w Czechówce zakończono realizację innowacji pedagogicznej w klasie pierwszej. Projekt "Zdrowe życie i pierwsza pomoc" został przeprowadzony w celu kształtowania prozdrowotnych nawyków wśród dzieci, zwiększenia ich świadomości zdrowotnej oraz przygotowania do odpowiedniego reagowania w sytuacjach awaryjnych. Przez cały rok szkolny uczniowie realizowali dziesięć tematycznych modułów, które łączyły teorię z praktyką, angażując ich w różnorodne aktywności związane ze zdrowiem, higieną, aktywnością fizyczną oraz pierwszą pomocą. Spotkał się z dużym zainteresowaniem i zaangażowaniem uczniów. Uczniowie wykazali się kreatywnością, a także pogłębili swoją wiedzę i umiejętności w zakresie zdrowego stylu życia, higieny i pierwszej pomocy. To z kolei przyczyniło się do rozwoju kompetencji społecznych, takich jak współpraca i komunikacja. Projekt "Zdrowe życie i pierwsza pomoc" był wartościowym doświadczeniem dla uczniów, nauczycieli i rodziców.

Wprowadzone działania wpłynęły na rozwój prozdrowotnych postaw wśród dzieci oraz ich umiejętności praktycznych. Współpraca z rodzicami dodatkowo wzbogaciła projekt, a zaangażowanie uczniów i nauczycieli przyczyniło się do osiągnięcia zamierzonych celów.

/Paulina Siekierczak - Bujas/

Lekcja patriotyzmu

21 maja gościliśmy w Szkole Podstawowej w Czechówce przedstawicieli 5 Pułku Dowodzenia im gen. broni Stanisława Hallera z Krakowa. Żołnierze przygotowali dla naszych uczniów masę atrakcji, które pozwoliły na zaznajomienie się młodzieży ze sprzętem użytkowanym w Wojsku Polskim oraz wyszkoleniem naszych gości.

Na początek przedstawiciele 5 Pułku przeprowadzili pokaz sztuk walki, oraz dali dzieciom możliwość treningu podstawowych uderzeń i kopnięć. Kolejny punkt prezentował używaną w wojsku broń, uczniowie mogli zapoznać się nie tylko z budową czy danymi technicznymi karabinków Beryl i Grot, ale także przekonać się jak wiele wysiłku wymaga sprawne posługiwanie się tym uzbrojeniem.

Niezwykle ciekawy był też trening umiejętności celowania wspomagany przez elektroniczny trenażer. Nasza szkoła przykłada dużą wagę do znajomości zasad pierwszej pomocy, dlatego też jeden z żołnierzy wprowadzał naszych uczniów w procedury udzielania pomocy na polu walki CLS (Comabat Live Saver). Nie zabrakło też stanowiska przedstawiającego sposoby rozpalania ognia, uzdatniania wody czy orientowania się w terenie z użyciem mapy oraz bez niej. Wielkim zainteresowaniem cieszyły się wojskowe pojazdy RWŁC oraz WWK, których dowódcy szczegółowo wprowadzali młodzież w ich zastosowanie oraz możliwości.

Po tej wizycie wielu naszych uczniów zadeklarowało chęć wstąpienia do armii.

/Paulina Siekierczak - Bujas/

Ekologiczny pokaz mody

Kwiecień to szczególny czas dla naszej Matki Natury, jest to miesiąc, w którym obchodzimy jej wspaniałe święto, jakim jest „Światowy Dzień Ziemi". Taka okazja zainspirowała nas do zorganizowania wesołego i bardzo kolorowego pokazu mody... Jednak nie był to zwykły pokaz, ale prezentacja przeróżnych kreacji przygotowanych z materiałów przeznaczonych do recyklingu.

Stroje naszych małych modeli i modelek, przygotowane z pomocą ich rodziców, budziły wielki zachwyt i aplauz wśród widowni. Na czerwonym dywanie pojawiły się piękne wróżki, księżniczki w strojach balowych, wielobarwne owady, silni superbohaterowie, odważni rycerze, nowoczesne roboty i wiele innych niezwykłych postaci. Mnogość pomysłów przekroczyła nasze najśmielsze oczekiwania.

Warto podkreślić bardzo istotny fakt, że oprócz ciekawej i wesołej zabawy w głowach przedszkolaków zasiane zostało ziarenko wiedzy o tym, że odpady można wykorzystać ponownie. Recykling jest niezwykłym rozwiązaniem, które pozwoli odciążyć naszą zmęczoną planetę Ziemię. Głęboko wierzymy w to, że to ziarenko zasiane w głowie dzieci, rozkwitnie w ich dorosłym życiu.

/Katarzyna Listwan/

Majowe Święta Narodowe

Jak co roku na początku maja, przedszkolaki uczciły ważne święta patriotyczne - Święto Pracy, Dzień Flagi czy rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 maja.

Niezwykle ważne jest by od najmłodszych lat budować poczucie dumy, że jesteśmy Polakami i wszystko co polskie jest dla nas ważne i bliskie. Grupa maluszków znalazła swój sposób, aby uczcić tak ważne święta dla naszej Ojczyzny.

Jesteśmy dumni z naszych małych patriotów!

/Anna Matoga/

Święto Mamy i Taty w Przedszkolu

Mama i Tata to najczęstsze słowa jakie dziecko może wypowiedzieć od momentu przyjścia na świat po dorosłość, pełne wiary, nadziei i miłości. Wszystkie dzieciaki z naszego przedszkola 23.05.2025r. uroczyście obchodziły święto „Mamy i Taty".

Dzieci tego wyjątkowego dnia przygotowały specjalny pokaz artystyczny, pełen wrażeń.

Przedszkolaki zabrały Rodziców w niesamowitą podróż, okraszoną pięknymi wierszami, kolorowymi strojami, muzyką i tańcem, wyrażając w ten sposób swoje uczucia przywiązania, miłość, szacunek i wdzięczność za trud wychowania.

Podczas montażu słowno - muzycznego adresowanym do Rodziców na twarzach Mam i Tatusiów gościł uśmiech i wzruszenie. Po gromkich brawach były życzenia i prezenty. Przedszkolaki w podzięce podarowały rodzicom własnoręcznie wykonane upominki. Podczas ich wręczania całusom i uściskom nie było końca. Niezapomniane chwile na pamiątkę zostały uwiecznione na fotografiach.

Wszystkim Mamom i Tatom życzymy zdrowia, uśmiechu i pociechy z tak wspaniałych dzieci.

/Anna Matoga/

Dzień Ziemi

24 kwietnia w naszym przedszkolu obchodziliśmy DZIEŃ ZIEMI. W tym dniu dzieci poznawały zasady, których należy przestrzegać, aby chronić środowisko naturalne, przypominały sobie co pomaga, a co zagraża naszej planecie, wykonywały prace plastyczne oraz poznały trudne słowo recykling. Wszystkie te działania miały na celu podkreślenie, jak ważne jest nasze zaangażowanie w działania na rzecz ochrony naszej planety oraz rozbudzenie w dzieciach potrzeby dbania o naturę. W tym wyjątkowym dniu nasze przedszkole odwiedził Pan Wójt, by wspólnie z przedszkolakami i Panem Dyrektorem zasadzić drzewa w ogrodzie przedszkolnym. Grupa "Sówki" ubrana na zielono zaśpiewała przybyłym gościom piosenkę o ekologii.

Inicjatywa sadzenia drzew na pewno stała się niezapomnianym wydarzeniem, które na długo pozostanie w pamięci wszystkich jej uczestników.

/Natalia Dudzik/

„Małopolska Ścieżka Rozwoju Nauczycieli Wychowania Przedszkolnego”

Miło nam poinformować, że nasze Przedszkole otrzymało dofinansowanie na realizację Projektu ze środków Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenie odporności (KPO) oraz Unii Europejskiej - NextGenerationEU.
Całkowita wartość Projektu, na podstawie złożonego przez dyrektora Przedszkola wniosku o grant wyniosłą 6 366,00 zł. Dzięki temu mogliśmy zakupić roboty do kodowania wraz z akcesoriami, które wzbogaciły bazę dydaktyczną naszego przedszkola.

Warunkiem otrzymania grantu był obowiązkowy udział wychowawców w 12 godzinnym cyklu szkoleń, które miały na celu podniesienie kompetencji nauczycieli wychowania przedszkolnego z zakresie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK), aktywnych metod nauczania oraz rozwijania refleksyjnej praktyki zawodowej. Pełen cykl szkoleń ukończyły: Anna Matoga, Sylwia Liszka, Katarzyna Listwan.

Zakupione narzędzia mają na celu zapewnić atrakcyjność zajęć dla dzieci oraz znacząco wpłyną na rozwój przedszkolaków w cyfrowym środowisku edukacyjnym.
Link do strony: https://malopolskasciezka.edu.pl/

/Anna Matoga/

Z życia Szkoły Podstawowej w Łyczance

Dzień Dziecka w przedszkolu w Łyczance

2 czerwca w naszym przedszkolu obchodziliśmy Dzień Dziecka. Tego dnia dzieci poznały podstawowe prawa dziecka i dowiedziały się, że choć czasem różni nas kolor skóry i miejsce zamieszkania to jednak każdy jest dzieckiem i ma takie same prawa. Dzieci wzięły udział w przygotowanych przez swoje wychowawczynie grach i zabawach ruchowych, muzycznych z wykorzystaniem między innymi chusty Klanza. Udzielały odpowiedzi na zagadki, pokonywały tory przeszkód. Nie zabrakło słodkiego poczęstunku, który przygotowali dla nich rodzice, a najsłodszą niespodzianką były pyszne lody dla wszystkich dzieci. Wyjątkowo w tym roku nasze przedszkole uczestniczyło w wielkiej wymianie zabawek. Akcja polegała na przyniesieniu z domu zabawek w dobrym stanie, które znudziły się ich małym właścicielom w celu ich wymiany przez dzieci na inne używane zabawki. W ten oto sposób do naszej przedszkolnej szatni trafiło mnóstwo zabawek, którymi dzieci mogły się wymienić i wybrać sobie coś nowego. Towarzyszyła temu wielka radość, a na twarzach dzieci pojawił się uśmiech. Zabawki zyskały nowych właścicieli.

To był dzień, który na długo zostanie w pamięci dzieci. Dziecięca radość jest najważniejsza, a w naszym przedszkolu tego dnia tej radości było bardzo dużo, aż miło popatrzeć.

/Kinga Hajdus/

Dzień Mamy i Taty w przedszkolu

Mama i tata to najważniejsze osoby w życiu dziecka, są one uosobieniem miłości, troski, ciepła i bezpieczeństwa. Wychowywanie dziecka to podróż która prowadzi do najważniejszego celu- uczynić wszystko aby dziecko było szczęśliwe. Pielęgnowanie oraz umacnianie więzi między dziećmi i rodzicami jest niezmiernie ważne.

29 maja w Przedszkolu przy SP w Łyczance obyła się wspaniała uroczystość zorganizowana z okazji Dnia Mamy i Taty. Sala gimnastyczna zamieniła się w piękną majową łąkę pełną kolorowych kwiatów, pszczółek i motyli. Dzieci z pełnym zaangażowaniem zaprezentowały swoje talenty artystyczne, śpiewając piosenki, recytując wiersze i wykonując tańce, w których wyraziły swoja miłość za troskę i opiekę którą codziennie otrzymują od swoich rodziców. W trakcie uroczystości na twarzach rodziców można było zobaczyć wzruszenie, radość i dumę z talentów swoich dzieci. W programie nie zabrakło także wręczenia własnoręcznie wykonanych upominków, takich jak laurki, ramki i drobne prezenty które były wyrazem miłości dzieci do rodziców.

Dzień Mamy i Taty w przedszkolu to nie tylko czas świętowania, ale również wspaniała okazja do wzmocnienia więzi rodzinnych i podkreślenia jak ważna jest rola rodziców w życiu dziecka.

/Karolina Dymek/

Konkurs „Przyjaciel Natury" w przedszkolu w Łyczance

W naszym przedszkolu odbył się niezwykle inspirujący konkurs pod hasłem **„Przyjaciel Natury"**, który pokazał, że troska o środowisko może iść w parze z kreatywnością i świetną zabawą! Celem wydarzenia było promowanie postaw proekologicznych już od najmłodszych lat - i trzeba przyznać, że mali uczestnicy spisali się na medal!

Do konkursu zgłoszono aż 24 wyjątkowe prace, które zostały wykonane z materiałów recyklingowych i naturalnych. Wśród eko-dzieł znalazły się prawdziwe cuda - żyrafa, krokodyl z kartonów, roboty z puszek i butelek, a także sukienka z gazet, która mogłaby z powodzeniem pojawić się na pokazie mody z przesłaniem ekologicznym.

Każda praca była wyjątkowa i świadczyła o ogromnym zaangażowaniu dzieci oraz ich rodziców. Widać było, że wspólne tworzenie sprawiło wiele radości, a jednocześnie pozwoliło porozmawiać o tym, jak ważne jest dbanie o naszą planetę.

Wszystkie prace zachwyciły głosujących, ale udało się wyłonić zwycięzców:

I miejsce (ex aequo): **Fabian** oraz **Andżelika Wrona**
II miejsce: **Martyna Brózda**
III miejsce: **Dawid Kowalczyk**
Wyróżnienia: **Marcel Marchewczyk** oraz **Karol Sobesto**

Choć na podium stanęli tylko niektórzy, każdy uczestnik otrzymał mały upominek w podziękowaniu za trud, pomysłowość i serce włożone w wykonanie pracy.

Gratulujemy wszystkim małym artystom - jesteście prawdziwymi Przyjaciółmi Natury!

Magia teatru oczami najmłodszych - wycieczka przedszkolaków na spektakl "Kubuś Puchatek”

Dnia 26 maja dzieci z naszego przedszkola miały okazję uczestniczyć w wyjątkowym wydarzeniu kulturalnym - wyjeździe do Miejskiego Ośrodka Kultury i Sportu w Myślenicach na spektakl pt. *"Kubuś Puchatek"*. Przedstawienie oparte na klasycznej opowieści A.A. Milne'a przeniosło najmłodszych widzów do Stumilowego Lasu, gdzie wraz z bohaterami przeżywali niezapomniane przygody.

Wyjazd do teatru miał na celu nie tylko dostarczenie dzieciom radości i rozrywki, ale także realizację ważnych celów edukacyjnych. Spotkanie z teatrem na żywo pomogło rozwijać wrażliwość estetyczną oraz zainteresowania literaturą i sztuką teatralną. Przedszkolaki miały okazję zobaczyć, jak bajkowa opowieść ożywa na scenie dzięki grze aktorów, kostiumom i muzyce.

Podczas wycieczki dzieci uczyły się również odpowiednich zachowań obowiązujących w teatrze - słuchania w ciszy, reagowania w odpowiednich momentach oraz okazywania szacunku twórcom spektaklu. Wyjazd był więc doskonałą okazją do kształtowania kompetencji kulturalnych i społecznych.

Dla wielu przedszkolaków była to pierwsza wizyta w prawdziwym teatrze - pełna emocji, zachwytu i nowych doświadczeń. Mamy nadzieję, że to wyjątkowe spotkanie z kulturą zapoczątkuje w nich trwałą miłość do teatru i książek.

/Paulina Mardaus/

Wielkie Serduszka Małych Bohaterów - Przedszkolaki z Łyczanki w akcji "Pomoc dla dzieci z hospicjum”

W naszym przedszkolu nie tylko uczymy się liter, cyfr i kolorów - uczymy się także tego, co najważniejsze: empatii, współczucia i otwartego serca na potrzeby innych. W ostatnim tygodniu nasze przedszkolaki wzięły udział w wyjątkowej akcji charytatywnej pod hasłem „Pomoc dla dzieci z hospicjum”.

Zorganizowaliśmy zbiórkę darów - przedszkolna sala w grupie "Tropicieli" wypełniła się kolorowymi książeczkami, kredkami, maskotkami, środkami higienicznymi i ciepłymi słowami. Każda rzecz przyniesiona przez dzieci i ich rodziców była symbolem troski i nadziei.

Dziękujemy wszystkim rodzicom i opiekunom za wsparcie. Razem uczymy dzieci, że warto pomagać.

/Justyna Motyka/

Pierwszy w historii Dzień Patrona

7 czerwca minął rok, odkąd Szkoła Podstawowa w Łyczance zyskała nową tożsamość otrzymując za patronkę Królową Jadwigę. W tym roku po raz pierwszy w swojej historii obchodziliśmy Dzień Patrona. To wyjątkowe wydarzenie, które na długo pozostanie w pamięci całej społeczności szkolnej, uczciliśmy symboliczną wycieczką na Wawel, a więc do miejsca, które nierozerwalnie wiąże się z postacią naszej patronki. W wycieczce wzięli udział wszyscy uczniowie z klas 0 - 8 wraz z wychowawcami, nauczycielami oraz dyrekcją. Było to wyjątkowe spotkanie w wyjątkowym miejscu. Zwiedziliśmy prywatne apartamenty królewskie i gabinet porcelanowy. Mieliśmy okazję zobaczyć na własne oczy arrasy wawelskie oraz ogrody królewskie. Obejrzeliśmy również ciekawą wystawę zatytułowaną „Wawel Odzyskany”. Ostatnim punktem programu była wizyta w Smoczej Jamie, która wzbudziła wiele emocji i uśmiechów zarówno u najmłodszych, jak i u starszych uczestników wycieczki.

Obchody Dnia Patrona to ważny moment integrujący całą społeczność szkolną. To również doskonała okazja do przypomnienia sobie, że wartości, takie jak mądrość, dobroć i odpowiedzialność, które reprezentowała Królowa Jadwiga są wciąż aktualne oraz godne naśladowania. Cieszymy się, że w tym historycznym dla nas dniu mogliśmy udać się do miejsca, które wszystkim kojarzy się z naszą patronką. Z niecierpliwością czekamy już na obchody Dnia Patrona w kolejnych latach.

/Iwona Suder/

Zwycięstwo klasy 1 w zawodach piłki nożnej

22.05.2025r. w Zakliczynie odbyły się gminne zawody chłopców w halowej piłce nożnej. Z ogromną radością pragniemy poinformować, że drużyna chłopców z klasy pierwszej odniosła zwycięstwo. Zawody odbyły się w miłej i sportowej atmosferze, a młodzi zawodnicy wykazali się niezwykłym zaangażowaniem, walecznością oraz umiejętnością gry zespołowej. Nasi chłopcy pokazali ogromne serce do gry! Drużyna klasy 1 dzielnie stawiała czoła rywalom i krok po kroku zdobywała kolejne punkty, aż w końcu stanęła na najwyższym stopniu podium. Chłopcy otrzymali złote medale oraz dyplomy, to ich pierwszy wielki sukces.

Brawo, klasa pierwsza!

/Diana Bugaj, Joanna Dorczak/

Z życia ZPO w Zakliczynie

„25 lat minęło…”

W czerwcu nasza społeczność szkolna z radością i zadumą obchodzi Święto Patrona- kardynała Stefana Wyszyńskiego. W tym roku 7 czerwca minęła 25 rocznica nadania naszej szkole imienia tego wielkiego Polaka. To dzień szczególny, który łączy pokolenia we wspólnej modlitwie, refleksji i śpiewie. Tegoroczne obchody Dnia Patrona odbyły się pod hasłem jego inspirujących słów:
„ Pamiętajcie - orły to wolne ptaki, bo szybują wysoko”.

Dzień Patrona to jeden z najważniejszych momentów w życiu naszej szkoły. To także czas, by przypomnieć sobie, kim był ten wielki Prymas Tysiąclecia i jak jego życie oraz nauka wciąż inspirują nas dzisiaj.

Stefan Wyszyński - kapłan, mąż stanu, patriota. Niezłomny w wierze i miłości do Ojczyzny. Przez lata był opoką Kościoła w Polsce, szczególnie w czasach komunistycznego ucisku. Bronił godności człowieka, walczył o wolność sumienia i pozostawił po sobie dziedzictwo, które dziś zobowiązuje.

Uroczystość rozpoczęliśmy od Mszy Świętej, podczas której modliliśmy się za wstawiennictwem Prymasa Tysiąclecia, dziękując za jego niezłomną postawę, głęboką wiarę i miłość do Ojczyzny. W kolejnej części programu zaprezentowano montaż słowno- muzyczny. Recytowane

wiersze oraz fragmenty,, ABC Społecznej Krucjaty Miłości niosły ze sobą przesłanie tolerancji, odpowiedzialności i szacunku do drugiego człowieka - wartości, które Prymas głosił nie tylko słowem, ale przede wszystkim życiem. W czasie uroczystości zabrzmiały także pieśni religijne, które były bliskie sercu Prymasa, m.in. ,, Dobra Matko i Królowo z Jasnej Góry", czy ,,Czarna Madonna".

Nie zabrakło również mocnych akcentów muzycznych. W wykonaniu uczniów z klasy siódmej usłyszeliśmy poruszającą piosenkę ,,Mury" Jacka Kaczmarskiego. Choć nie jest to utwór religijny, jego symbolika przemawia z ogromną siłą. Śpiewany w czasach oporu wobec systemu komunistycznego, niósł nadzieję i wołanie o wolność- dokładnie tak, jak czynił to kardynał Wyszyński całym swoim życiem.

,, Wyrwij murom zęby krat,
Zerwij kajdany, połam bat,
A mury runą, runą, runą
I pogrzebią stary świat"

Zabrzmiało również przejmujące słowa „Tolerancji" Stanisława Sojki, a finałem artystycznego programu było wysłuchanie,, Solideo"- hołdu dla duchowości i wewnętrznej siły.

Dzień ten nie był tylko wspomnieniem postaci kardynała Stefana Wyszyńskiego, ale także inspiracją do stawania się lepszymi ludźmi, odpowiedzialnymi i wolnymi duchem. Bo jak mówił nasz Patron: *,,Kochajcie i wymagajcie od siebie, choćby od was nie wymagali*".

/Bożena Krawczyk/

Dzień Mamy i Taty w szkole

27 maja w naszej szkole odbyła się uroczystość z okazji Dnia Mamy i Taty. Był to wyjątkowy czas, w którym nasi uczniowi klas 1-3 spisali się na medal. Dzieci podziękowały swoim rodzicom za miłość, troskę i codzienne wsparcie. Recytowały wiersze, śpiewały piosenki i przedstawiły krótkie scenki teatralne. Nie zabrakło również własnoręcznie wykonanych prezentów, które dzieci wręczyły swoim rodzicom, oczywiście z szerokimi uśmiechami na buziach. Wszyscy zgromadzeni wspólnie spędzili czas przy słodkim poczęstunku.

/Edyta Muniak/

Mamo, Tato dziękuję Wam za…

28 maja w przedszkolu powitaliśmy rodziców naszych wspaniałych przedszkolaków. To wyjątkowy dzień, w których obchodziliśmy święto Mamy i Taty, a dzieci przygotowały dla rodziców piękne przedstawienia i wzruszające prezenty. Najmłodsze grupy przedszkolne przygotowały występ, podczas którego wszystkie dzieci podziękowały rodzicom za miłość i troskę, a także z pomocą kolorowych kwiatów złożyły najserdeczniejsze życzenia śpiewając i tańcząc w rytmie rock&rola.

Starsza grupa przygotowała inscenizację wyjętą wprost z dnia codziennego każdej rodziny i wzbogaconą wzruszającymi piosenkami, a także szalonym twistem. Najstarsze grupy przedszkolne, przygotowały przedstawienie, które okazało się przedsmakiem nadchodzących wakacji. Jak podróżuje się z dziećmi to każdy rodzic wie, a w naszym przedszkolu przedstawiono to w formie wyśmienitego kabaretu, który dostarczył widowni wielu powodów do śmiechu. Nie mogło się obejść bez wzruszających życzeń i piosenek, a wisienką na torcie stała się piękna prezentacja multimedialna tworzona z rodzinnych, wakacyjnych wspomnień Zerówkowiczów.

Po występach dzieci rozdały swoim rodzicom przygotowane prezenty, a następnie wszyscy zasiedli przy stole, by spędzić miło czas razem. Serdecznie dziękujemy wszystkim rodzicom za obecność, pomoc w organizacji i raz jeszcze składamy najserdeczniejsze życzenia.

Ewa Jania

Wycieczka do Kopalni Soli w Bochni

10 czerwca zerówkowicze z Przedszkola w Zakliczynie odwiedzili najstarszą w Polsce Kopalnię Soli w Bochni. Przedszkolaki zwiedzanie kopalni rozpoczęły od zjazdu windą - szybem Campi pod ziemię na głębokość 212 metrów. Tam z Panią przewodnik przebyły trasę - ,,Królestwo Skarbnika".

Na początku była przejażdżka kolejką, następnie przejście solnymi korytarzami, multimedialne pokazy i słuchowiska, które ukazały dzieciom techniki wydobywcze, zwyczaje górnicze oraz inne aspekty z życia kopalni. W trakcie zwiedzania dzieci zapoznały się z historią tego niezwykłego miejsca dowiedziały się, że tak powszechna dzisiaj sól była kiedyś „białym złotem", odwiedziły stajnię, gdzie odpoczywał ostatni koń pracujący w kopalni Kuba, a także spotkały się z Bocheńskim Skarbnikiem, który obdarował dzieci miłymi upominkami w postaci soli pochodzącej prosto z tamtejszej kopalni.

Na koniec trasy wycieczkowej pokonaliśmy 307 stopni w dół do komory „Ważyn" i wesoło bawiliśmy się na boisku sportowym oraz placu zabaw. Pobyt w kopalni był dla wszystkich dużym przeżyciem oraz interesującą i pełną radości przygodą.

/Dorota Buszko/

GOKiS na wczoraj i dziś

Konkurs Recytatorski 2025

Wiosną 2025 roku w Gminnym Ośrodku Kultury i Sportu w Sieprawiu odbył się Gminny Konkurs Recytatorski, który - jak co roku - zgromadził utalentowanych młodych miłośników poezji z lokalnych szkół. Uczestnicy rywalizowali w trzech kategoriach wiekowych. Najmłodsze dzieci - uczniowie klas I-III - prezentowały utwory Wandy Chotomskiej w ramach turnieju „Wywiedzione ze słowa", często wzbogacając swoje występy o kostiumy i rekwizyty. Starsze dzieci i młodzież zachwycali interpretacją poezji ks. Jana Twardowskiego, Antoniego Słonimskiego oraz prozy Kornela Makuszyńskiego w kolejnych etapach konkursu. Dziękujemy wszystkim uczestnikom, nauczycielom i jurorom za zaangażowanie oraz stworzenie pięknej, literackiej atmosfery.

Gminny Konkurs Palm Wielkanocnych

W Niedzielę Palmową rozstrzygnięty został Gminny Konkurs Palm Wielkanocnych, który cieszył się dużym zainteresowaniem wśród dzieci i młodzieży z terenu Gminy Siepraw. Kolorowe, misternie wykonane palmy wprowadziły świąteczny nastrój i zachwyciły jury oryginalnością oraz dbałością o tradycyjny charakter. Podczas uroczystego wręczenia nagród w Kościele Parafialnym w Zakliczynie oraz w Kościele Parafialnym w Sieprawiu pogratulowano wszystkim laureatom, a spotkanie dopełniła piękna, wiosenna pogoda.

Koncert Pasyjny

W okresie Wielkiego Postu w Starym Kościele w Sieprawiu odbył się wyjątkowy koncert pasyjny, który zgromadził licznych mieszkańców oraz sympatyków muzyki sakralnej. Wzruszający repertuar, pełen refleksji i duchowej zadumy, został wykonany przez Zespół Kameralny Gminy Siepraw, Chór młodzieżowy z Ochojnie oraz uczniów Szkoły Podstawowej w Łyczance, wzbogacając przygotowania do Świąt Wielkanocnych. Dziękujemy za wspólne przeżywanie tego pięknego wydarzenia.

Obchody Dnia Ziemi

W ramach obchodów Światowego Dnia Ziemi na terenie Gminy Siepraw odbyły się liczne działania proekologiczne. Uczniowie szkół wraz z nauczycielami oraz przedstawicielami lokalnych instytucji sadzili drzewa, porządkowali tereny zielone, a także uczestniczyli w rozmowach na temat ochrony klimatu. Starostwo Powiatowe w Myślenicach, Gminny Ośrodek Kultury i Sportu w Sieprawiu, wraz ekodoradcą p. Elżbietą Kapuścińską zorganizowali konkurs plastyczny pn. "Drzewo dla Klimatu". Laureaci konkursu otrzymali nagrody, którymi były drzewka owocowe, ufundowane przez Starostwo Powiatowe w Myślenicach. Dziękujemy wszystkim za zaangażowanie i troskę o nasze wspólne otoczenie.

Warsztaty Wokalne z Wojciechem Zwierniakiem i Moniką Wojciechowską

26 kwietnia 2025 roku w Sali Konferencyjnej w Sieprawiu odbyły się wyjątkowe warsztaty wokalne skierowane do osób w wieku od 8 do 88 lat. Spotkanie poprowadzili doświadczeni muzycy i pedagodzy - Wojciech Zwierniak oraz Monika Wojciechowska. Uczestnicy warsztatów mieli okazję wspólnie pracować nad utworami takimi jak „Supermoce" czy „Dzięki, że jesteś", rozwijając swoje umiejętności wokalne i sceniczne. Spotkanie przebiegło w serdecznej atmosferze i było nie tylko lekcją śpiewu, ale także inspirującym doświadczeniem artystycznym.

12 Bieg „Sieprawska Piątka”

24 maja 2025 r. odbyła się 12. edycja biegu „Sieprawska Piątka”. Na trasie rywalizowali nie tylko dorośli zawodnicy, ale również dzieci, młodzież oraz całe rodziny, które licznie uczestniczyły w biegach towarzyszących. W tym roku we wszystkich biegach wzięła udział rekordowa liczba Biegaczy.
Słoneczny Park po raz kolejny stał się areną sportowych emocji i wspaniałej, integracyjnej atmosfery. Serdecznie gratulujemy wszystkim uczestnikom oraz dziękujemy partnerom i wolontariuszom, którzy przyczynili się do organizacji tego wyjątkowego wydarzenia.

Wyjazd Grupy Folklorystycznej „Sieprawianie” na Słowację

W czerwcu Grupa Folklorystyczna „Sieprawianie” gościła w Gminie Partnerskiej Spiski Štvrtok na Słowacji, gdzie wzięła udział w festynie „Deň Obce”. Zespół zaprezentował się na scenie z krótkim programem taneczno-wokalnym, a dodatkowo, wraz z pracownikami GOKiS, przeprowadził warsztaty kreatywno-plastyczne dla miejscowych dzieci. Była to nie tylko okazja do występu artystycznego, ale także do pielęgnowania międzynarodowych więzi i wspólnego świętowania.

Gminny Dzień Dziecka w Czechówce

W niedzielę 8 czerwca 2025 roku tereny rekreacyjne przy Szkole Podstawowej w Czechówce tętniły radością najmłodszych mieszkańców naszej gminy. Podczas Gminnego Dnia Dziecka nie zabrakło występów artystycznych uczniów, rozstrzygnięć gminnych konkursów oraz sportowych zabaw na nowo otwartym boisku wielofunkcyjnym. Dziękujemy wszystkim, którzy współtworzyli to święto - dzieciom, rodzicom, nauczycielom i organizatorom!

/GOKIS/

Z działalności Organizacji Pozarządowych w naszej gminie

Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Sieprawskiej, dzięki pozyskaniu dotacji z Gminy Siepraw w wysokości 320 049,78 złotych, przeprowadziło remont zabytkowej kaplicy przy ulicy Jana Pawła II w Sieprawiu. 98% środków pochodziło z Rządowego Programu Odbudowy Zabytków (Polski Ład), natomiast pozostała część dotacji to środki budżetu Gminy Siepraw. W kwietniu br. odebrano i rozliczono wszystkie zaplanowane prace.

W ramach przeprowadzonych prac konserwatorskich dokonano wymiany starego poszycia daszku (gont świerkowy) na podwójnie kładziony gont modrzewiowy na „łaceniu” wzbogaconym o membranę dachową. W trakcie tych czynności przeprowadzono również prace konserwatorskie w części poddasza wraz z jego konstrukcją. W części ścian belki zrębow, te które były w najgorszym stanie zostały całkowicie wymienione lub poddane częściowej rekonstrukcji. Istniejące okiennice ze względu na duże osłabienie materiału wykonano na nowo z powtórzeniem oryginalnych kształtów i wymiarów. Usunięte wcześniej deskowanie odtworzono stosując sezonowane deski modrzewiowe.

Prace we wnętrzu kapliczki rozpoczęto od przetransportowania jego wyposażenia do pracowni konserwatorskiej, w której przeprowadzono pełną konserwację techniczną i estetyczną zachowanego ołtarzyka wraz z drewnianymi rzeźbami przedstawiającymi postać Chrystusa Frasobliwego, Św. Stanisława i Św. Wojciecha. Wykonane badania stratygraficzne wykazały istnienie trzech polichromii, w których najstarsza z nich została odsłonięta i poddana zabiegom polegającym na jej odnowieniu i częściowym zrekonstruowaniu. Z podobną sytuacją mieliśmy do czynienia na powierzchni drewnianego stropu, gdzie występowały bogate zdobienia, oparte na motywie gwiazdek i krzyżyków malowanych na błękicie. Polichromię zachowaną na powierzchni ścian poddano konserwacji i częściowej rekonstrukcji. Badania na obecność wcześniejszych polichromii w tych częściach kapliczki wykazała ich istnienie, lecz ich śladowa ilość oraz brak dokumentów archiwalnych uniemożliwiała ich odtworzenie.

Pełnej rekonstrukcji dokonano w części mensy ołtarzowej, którą odbudowano z kamienia oraz zaprawy wapienno-piaskowej. Zachowane oryginalnie drewniane drzwi wejściowe wzbogacono o niezachowaną metalową

kratkę oraz przywrócono jej oryginalną kolorystykę. Prowadzącą do obiektu metalową kratę dokładnie oczyszczono z korozji i późniejszych nawarstwień i ponownie zabezpieczono kilkoma warstwami powłok antykorozyjnych. Kamienne schody luźno ułożone przemurowano tak, aby dostęp do kapliczki był bezpieczny i łatwy.

Po zakończeniu prac konserwatorskich zarówno na zewnątrz jak i w jej wnętrzu przystąpiono do ponownego montażu ołtarzyka wraz z jego bogatym wyposażeniem w postaci cennych kamiennych rzeźb przedstawiających świętych, jak i obrazów na płótnie, dodatkowo zdobiących jej ściany. W przypadku przedmiotów nie posiadających wartości historycznych i artystycznych, podjęto decyzję o ich usunięciu.

Teren wokół obiektu oczyszczono, częściowo odwodniono i wyplantowano. Po zakończeniu konserwacji technicznej konstrukcji budynku całość zabezpieczono środkami biobójczymi i ogniochronnymi.

Należy wspomnieć o tym, że w trakcie prac renowacyjnych wykonano badania dendrochronologiczne, innymi słowy zbadano drewno konstrukcyjne kapliczki pod kątem jego wieku. Ustalono wiek ostatniego pierścienia przyrostowego poszczególnych belek kaplicy, który datował się w przedziale od 1759 roku, aż do roku 1803. Biorąc również pod uwagę fakt, iż część usłojenia zewnętrznego (najmłodszego) uległa w procesie obróbki drewna usunięciu, to realne datowanie tychże belek można określić na rok 1810, którą to datę możemy traktować jako przybliżoną datę powstania zabytku.

Stowarzyszenie wyraża wdzięczność i podziękowania dla wszystkich zaangażowanych w projekt ratowania tego cennego, lokalnego zabytku. Szczególnie dziękujemy Gminie Siepraw za pozyskanie rządowego dofinansowania i przekazanie dotacji na rzecz Stowarzyszenia. Dziękujemy Właścicielom terenu - PP. Żmudzkim, na którym stoi kapliczka, za umożliwienie przeprowadzenia remontu. Składamy podziękowania Wykonawcy - Panu Stanisławowi Strzelczykowi, który wykonał prace w terminie i z należytą starannością, a przede wszystkim bardzo fachowo. Na końcu dziękuję wszystkim członkom Stowarzyszenia zaangażowanym w projekt, na czele ze Skarbnikiem Panem Andrzejem Matysem, który przez okres remontu doglądał sąsiedzkim okiem prowadzone prace.

/Piotr Nowak
Przewodniczący Stowarzyszenia
Przyjaciół Ziemi Sieprawskiej/

Odkrywamy nieznane karty naszej historii

Wizytacyjne zalecenia

Kontrole, przeglądy, audyty, inspekcje, weryfikacje, nadzory itp. to aspekty życia, z którymi stykamy się na co dzień. Kontrole dotyczą prawie wszystkich obszarów naszej aktywności. Pewnie już przyzwyczailiśmy się żyć pod niemal ciągłym nadzorem i może zobojętniało nam, że jesteśmy ciągle monitorowani. Ale tak naprawdę nie ma chyba nikogo, kto mógłby szczerze powiedzieć, że lubi być kontrolowanym. Bo też w istocie kontrola nigdy nie jest niczym przyjemnym, a jej zakończenie często wiąże się z przykrymi dolegliwościami. Oprócz bieżącego „nadzoru" mamy często do czynienia z kontrolami prowadzonymi według sformalizowanych procedur. Jedną z takich procedur

kontrolnych tyczących się życia parafialnego jest wizytacja kanoniczna. Dla patrzącego z zewnątrz taka wizytacja może kojarzyć się tylko ze słodkimi przemowami i wręczanymi wiązankami kwiatów. Jednak za tymi zewnętrznymi oznakami skrywa się gruntowna kontrola wszystkich aspektów życia parafialnego, a sama procedura wizytacji ma swoje umocowanie w Kodeksie Prawa Kanonicznego, zgodnie z którym biskup ma obowiązek przeprowadzić wizytację zgodnie z normą prawną, raz na pięć lat, osobiście lub przez swojego biskupa pomocniczego. Wizytacji kanonicznej podlegają, jak wspomniano, wszystkie dziedziny życia religijnego, moralnego i apostolskiego parafii. W czasie takiej wizytacji sprawdzany jest poziom nauczania dzieci i młodzieży. Kontroli podlega także działalność administracyjno-gospodarcza parafii, a więc stan i potrzeby kościoła parafialnego, kaplic, sal katechetycznych, cmentarza, budynków gospodarczych. Sprawdzane są spisy inwentarza kościoła i rzetelność prowadzenia kancelarii parafialnej. Oficjalnym dokumentem kończącym wizytację jest protokół powizytacyjny, który zawiera również wskazówki dotyczące usunięcia stwierdzonych mankamentów życia parafialnego. Tak jest dzisiaj, ale tak samo było również w przeszłości. Bo Kościół jest instytucją odporną na działanie czasu, która nie zmienia wypracowanych procedur. I dzięki temu analizując sporządzane w wyniku wizytacji protokoły możemy dokładnie poznać różne aspekty życia parafialnego w przeszłości oraz zalecenia i wskazówki mające na celu korektę stwierdzonych w czasie kontroli uchybień.

Jak na razie najstarszym znanym dokumentem powizytacyjnym dotyczącym Sieprawia jest protokół pochodzący z 1596 roku. Sporządził go Czcigodny Krzysztof Kazimirski prepozyt tarnowski, który działał z polecenia Najjaśniejszego Księcia i Pana Kardynała Jerzego Radziwiłła wiecznego administratora Episkopatu Krakowskiego, księcia na Ołyce i Nieświeżu. Kardynał Jerzy Radziwiłł należy do najwybitniejszych biskupów krakowskich. W naszej okolicy pamiętany jest on głównie dlatego, że sprowadził do pobliskich Świątnik cztery rodziny włoskich płatnerzy i w ten sposób dał początek rozwojowi świątnickich warsztatów zbrojeniowych, które z czasem przebranżowiły się na produkcję kłódek. Jednak największą zasługą Kardynała Jerzego Radziwiłła było konsekwentne wprowadzenie w życie reform Soboru Trydenckiego. Jednym z głównych narzędzi służących temu celowi była zakrojona na szeroką skalę akcja wizytacyjna w podległych parafiach. Wśród wizytowanych parafii był również Siepraw, a plebanem sieprawskim był wówczas Rosław Stanisław z Niesłuchowa (albo Nieskichowa) i to właśnie on był adresatem powizytacyjnych zaleceń. W oryginalnym tekście protokołu zalecenia spisano dosyć chaotycznie. Spróbujmy je jednak nieco uporządkować dzieląc według kryterium rzeczowego. Pierwszą grupę stanowią zalecenia liturgiczne. W zakresie liturgii zostało polecone, aby nie celebrowano na przenośnym ołtarzu. Według wizytatora ołtarz ten jest bowiem niepewny. Polecono zatem aby celebrować na wielkim ołtarzu bez używania przenośnego. Zalecenie to miało na celu zachowanie godności liturgii, a pisząc o ołtarzu wizytator zapewne miał na myśli stół ołtarzowy. Kolejne zalecenie dotyczyło dbałości o przechowywanie konsekrowanych hostii. Polecono aby chleb w poszczególnych tygodniach był połamany i oddzielony od świeżego chleba. Dalej wizytator wyraził troskę o należyte zabezpieczenie hostii oraz wody święconej polecając aby chronić w zakrystii klucz do puszki na komunikanty i klucz do chrzcielnicy, a zamek do chrzcielnicy naprawić. Tu również mamy echo zaleceń soborowych. To właśnie wtedy nad chrzcielnicami pojawiły się solidne, szczelnie zamykane na klucz, pokrywy. Miało to na celu zapobiegać zanieczyszczaniu wody święconej. Kolejne zalecenie liturgiczne dotyczyło używania naczyń liturgicznych. Wizytator polecił aby nie używać w liturgii kielicha cynowego. To kolejny przejaw troski o godność sprawowanej Eucharystii. Wreszcie ostatnie wskazania liturgiczne miały na celu poprawę wyedukowania religijnego zarówno proboszcza jaki i wiernych. Pleban miał zatroszczyć się o to aby mieć księgę rytualnych modlitw, a także zakupić przewodnik prezbiterów, który powinien często czytać. Co do edukacji wiernych nakazano aby prezbiter w poszczególne niedziele odśpiewywał lub recytował dziesięć przykazań.

Kolejną grupę zaleceń możemy nazwać kancelaryjnymi. Nakazano zatem aby prowadzić spis ochrzczonych, w którym „imię ochrzczonego, imiona ojca matki i rodziców chrzestnych, jego legalność łoża niech będzie notowana, nie więcej rodziców chrzestnych jak jeden i jedna będzie dopuszczonych." Drugi spis miał obejmować poślubionych, a w nim „imiona zawierających związek, i świadków, rodziców niech zostaną zachowane". Oba spisy miały być strzeżone. Te zalecenia dotyczące założenia ksiąg metrykalnych wynikały wprost z wprowadzania w życie postanowień Soboru Trydenckiego. Księgi małżeństw miały zapobiec zawieraniu tajnych małżeństw; poprzez ujawnienie w księdze małżeństwa miały stać się jawne. Księgi ochrzczonych pozwalały z kolei nie tylko na ewidencjonowanie wiernych ale także pozwalały stwierdzać pokrewieństwo osób zawierających małżeństwa. Nie wiemy jak pleban sieprawski Rosław wykonał te polecenia, bowiem w Sieprawiu nie zachowały się księgi metrykalne z czasów jego proboszczowania. (Najstarsza znana sieprawska księga ochrzczonych została założona w 1621 roku przez kolejnego proboszcza - Stanisława Dąbrowskiego).

Następna grupa zaleceń powizytacyjnych dotyczyła spraw gospodarczych. W tym zakresie wizytator polecił aby dochody uzyskiwane od pochówków w kościele zostały przeznaczone na budowę kościoła. Trudno w tym momencie stwierdzić czy chodziło tutaj o budowę kościoła Świętego Michała (która już wtedy mogła być planowa czy nawet rozpoczęta), czy też o remont kościoła Świętego Marcina. W nawiązaniu do powyższego nakazano także zaprowadzenie dwóch rejestrów, w których miały być dokładnie spisywane przyjęcia dochodów przeznaczonych na budowę kościoła oraz składki jałmużników. Jeden z tych rejestrów ma być przechowywany u plebana a drugi u opiekunów kościoła. Wreszcie ostatnie z zaleceń gospodarczych dotyczyło konieczności otynkowania cementem szpary w przedniej części ołtarza w kaplicy Świętej Anny w Krzyszkowicach.

I na koniec ostatnie polecenie powizytacyjne związane było ze sprawami obyczajowymi. Wizytator zażądał od sieprawskiego plebana aby zmusił Tomasza Standzla - młynarza w Krzyszkowic do opuszczenia Bajerówny albo wzięcia jej sobie za żonę. Aby wywrzeć większą presję na młynarzu polecono zagrozić mu zabraniem zasiewów. Musiała to być wówczas głośna

sprawa, skoro zainteresował się nią wizytator parafii. Nie wiadomo jednak co takiego dokładnie zaszło. Z zapisów protokołu wynika, że prawowita żona młynarza zmarła w okolicznościach, które mogły być różnie interpretowane, a młynarz zamieszkał z kochanką. Zdaniem wizytatora zalegalizowanie związku z tą kobietą miało właśnie zapobiec pojawieniu się podejrzenia spowodowania przez młynarza śmierci swojej żony. W takim bowiem razie Tomasz Standzel i Bajerówna mieliby być odesłani do Pana Biskupa Krakowskiego. Możemy się domyślać się, że chodziło o stawienie się przed sądem biskupim. Jak więc widać dzięki wizytacji zachował się zapisek o obyczajowym smaczku z końca XVI wieku.

Zdecydowana większość powizytacyjnych zaleceń dotyczyła wprowadzania w życie nowych obowiązków wynikających z reform Soboru Trydenckiego. Tylko klika mniej istotnych napomnień dotyczyło korekty uchybień w pracy duszpasterskiej proboszcza i spraw gospodarczych parafii. Jak wspomniano, nie mamy wiedzy czy i jak polecenia wizytatora zostały wprowadzone w życie. W szczególności nie są dziś znane księgi metrykalne prowadzone przez księdza proboszcza Rosława. Nie oznacza to jednak, że takie księgi nie istniały. Pośrednim dowodem, że sieprawski pleban zastosował się do wizytacyjnych pouczeń może być protokół z kolejnej wizytacji. Zakończyła się ona 29 maja 1618 roku. Parafią sieprawską kierował wówczas nadal pleban Rosław, który jednak w dokumentach wizytacyjnych figuruje pod nazwiskiem Żeliński. Wizytację tę zakończyło dosyć krótkie „zarządzenie co do poprawy probostwa w Sieprawiu." W zarządzeniu tym nie znajdziemy żadnego odniesienia do zaleceń z poprzedniej wizytacji ani do spraw, które wówczas były podnoszone. Można więc domniemywać, że proboszcz wprowadził w życie wytyczne z poprzedniej wizytacji. (Niektóre zaś sprawy - jak choćby tę dotyczącą młynarza z Krzyszkowic - rozwiązał sam czas).

Wnioski z wizytacji w 1618 roku związane z materialną stroną funkcjonowania parafii dotyczyły konieczności naprawy ogrodzenia cmentarza oraz północnej strony dachu kościoła. Chodziło oczywiście o kościół Świętego Marcina oraz cmentarz zlokalizowany na placu wokół niego. Wizytator polecił również zakup ornatu czarnego z moheru. (Może dziś dziwić takie szczegółowe wskazanie, ale przygotowane w czasie wizytacji zestawienie wyposażenia zakrystii w szaty liturgiczne rzeczywiście nie zawiera żadnego ornatu w tym kolorze). Dalej mamy wskazówki dotyczące spraw kancelaryjnych. Polecono zaprowadzenie inwentarza przedmiotów kościoła i ich zapisywanie w księdze. Polecono także sporządzenie rachunku z pieniędzy stałych wpłacanych przez dobrodziejów. Zestawienie to miało być przygotowywane corocznie w dniu Świętego Marcina. Odnośnie spraw liturgicznych w protokole znajdziemy wskazania wyrażające troskę należyte poszanowanie wody święconej. Zgodnie z zaleceniami woda w chrzcielnicy miała być stale doglądana, a u stóp chrzcielnicy polecono wydrążyć sadzawkę do mycia rąk. Zalecono także częste pranie korporałów. Wypada zatrzymać się chwilę przy tych zapisach, bo dziś mogą one dla nas nie być w pełni zrozumiałe. Przede wszystkim trzeba zdać sobie sprawę, że w tamtych czasach ogromną wagę przywiązywano do poszanowania zarówno wody świeconej jak i „zwykłej" wody , która miała kontakt z przedmiotami konsekrowanymi. Woda chrzcielna poprzez fakt jej konsekracji stawała się rzeczą świętą i nośnikiem boskiej mocy. Dlatego też taka woda - nawet już użyta - mogła zostać wylana tylko w specjalnie do tego przeznaczonym miejscu. Takim miejscem była właśnie sadzawka usytuowana u stóp chrzcielnicy. Na określenie tego zagłębienia używano także terminu sakrarium (łac. sacrarium), które oznaczało niewielką studzienkę pod posadzką kościoła, określaną nowożytnie również jako piscina. I właśnie do tego zagłębienia wlewano wykorzystaną wodę chrztu, zeszłoroczne oleje święte, a także wodę użytą do prania bielizny kielichowej. W sieprawskim kościele opisanego sakrarium nie było, zatem wskazanie wizytacyjne było jak najbardziej uzasadnione.

Troska o poszanowanie wody chrzcielnej została wyrażona także w zaleceniach z kolejnej wizytacji. Miała ona miejsce w 1655 roku w ramach wizytacji dekanatu dobczyckiego przez Najjaśniejszego i Przewielebnego Pana Mikołaja Oborskiego z łaski Boga i Siedziby Apostolskiej Biskupa Laodycei Sufragana, Archidiakona, Wikariusza w Sprawach Duchowych i Oficjała Generalnego Krakowskiego. W protokole z tej wizytacji zapisano, że sieprawska chrzcielnica jest wyposażona w piscinę, ale polecono aby stawek ten znajdujący się u jej stopy był dobrze przykryty. Chodziło oczywiście o chrzcielnicę w nowowybudowanym kościele Świętego Michała Archanioła, którą zapewne już w momencie fundowania starano się wyposażyć zgodnie z aktualnymi wymogami liturgii. Inne zalecenia tyczące się sprawowania liturgii wiązały się ze należytym poszanowaniem świętych olejów. Polecono przygotować naczyńko srebrne przykryte jedwabiem do przenoszenia do chorych Świętych Olejów oraz naczynia do ich przechowywania. Zlecono też przygotowanie nowej bursy ze stułą. Interesujące są poruszone w protokole powizytacyjnym z 1655 roku tematy gospodarcze. Dotyczyły one pilnych do przeprowadzenia remontów budynków kościelnych. Zalecono jak najszybszą naprawę i pokrycie gontami dzwonnicy i kostnicy jak również remont kościoła Świętego Marcina wraz z otaczającym go cmentarzem, który polecono otoczyć kamieniami. Prace te miały zostać wykonane przy pomocy parafian, których - w razie takiej potrzeby - należało przymusić odmową pochówków i strachem. Widać więc, że również w tamtych czasach różnie bywało z poczuciem odpowiedzialności parafian za tworzoną wspólnotę. Za to kolejne zalecenie tyczyło zmniejszenia obciążeń nakładanych na parafian. Polecono mianowicie aby nie miały miejsca żadne opłaty bezpośrednie lub pośrednie od udzielanych sakramentów, w szczególności chrztu i małżeństwa. W zaleceniach wyraźnie napisano, że sakramenty te mają być udzielane za darmo. (Dotyczyło to również pochówków). Wizytator zakazując opłat od świętych czynności pozwolił jedynie na przyjmowane dobrowolnych ofiar, które można przyjąć „jeśli ze szczerego zamiłowania do pobożności po wykonaniu świętej czynności przez wdzięcznych wiernych byłyby ofiarowane". Podobnie w przypadku pochówków proboszcz powinien zadowolić się jedynie pobożnymi datkami. Widzimy więc, że bardzo dużą troskę o to aby problematyka materialna nie dominowała nad duchową stroną relacji wewnątrz parafii. Na zakończenie polecono proboszczowi sporządzanie i własnoręczne podpisywanie rocznego rozliczenia z kolatorami, których nazywano dobrodziejami kościoła.

Kolejna wizytacja sieprawskiej parafii miała

miejsce w 1665 roku. Zakończył ją sporządzony w dniu 31 marca tegoż roku dekret co do poprawy dla Kościoła Parafialnego w Sieprawiu, który własnoręcznie podpisali i pieczęcią potwierdzili wizytatorzy: Mikołaj Trzebiński oraz Jacek Krochowski. Zapoznajmy się z prawie dosłowną treścią tego dokumentu: „Dach Kościoła niech będzie poprawiony. Dzwonnica belkami dębowymi mocnymi podstawionymi aby nie runęła, niech będzie podparta. Dach Kościoła Św. Marcina i ściany tegoż a także ogrodzenia leżącego przy nim cmentarza niech zostaną naprawione. Krzyż srebrny ufundowany niech będzie naprawiony. Kostnica niech będzie pokryta gontem i w podobny sposób wzmocniona w ścianach. Dojście do Kościoła Św. Michała zbytnio głębokimi groblami i dołami wydrążone niech będzie wysuszone i przykryte ziemią. Do tej pracy niech będzie wezwanie do Najjaśniejszych Kolatorów i Parafian. Kielichy dwa srebrne wewnątrz niech będą pozłocone. Monstrancja srebrna w kilku miejscach złamana i uszkodzona niech będzie naprawiona. Stawek (piscina) niech będzie głębiej wydrążony i niech ma zawsze czyste zamknięcie. Stopnie ołtarzy niech będą naprawione i pomalowane. O biednego przez Gołuchowskiego niedawno zatrzymanego po dobroci zgodnie z prawem niech domagają się zwrotu. Nauka chrześcijańska niech będzie ludowi pilnie wykładana i by postępowali zgodnie z tym, co jest powinnością urzędu pasterskiego przez Wielebnego sprawowanego, którego pieczy są powierzeni.” Jak więc widać zalecenia z tej wizytacji w zdecydowanej większości dotyczyły bieżących napraw i konserwacji budynków i sprzętów kościelnych. Ciekawa, choć dziś już nie do wyjaśnienia, jest wzmiankowana sprawa dotycząca zapewne bezprawnego przejęcia jednego z poddanych plebańskich.

Protokół z kolejnej wizytacji został sporządzony w dniu 7 grudnia 1730 roku, a więc po ponad sześćdziesięciu latach od poprzedniej. (Być może w międzyczasie odbyły się jakieś wizytacje ale związane z nimi dokumenty nie są nam dziś znane). Wizytację sieprawskiej parafii w 1730 roku, którą przeprowadził biskup sufragan krakowski Michał Kunicki, kończy krótkie „Zarządzenie odnośnie poprawienia”. Te kilka zdań również warto przytoczyć w oryginalnym tłumaczeniu, gdyż mogą one być przykładem pięknej, barokowej retoryki i mogą być przytaczane za wzór w jaki sposób elegancko przekazać pokontrolne uwagi. Aby osiągnąć taki efekt wizytator przeszedł do wyliczania uchybień dopiero po pięknym wskazaniu pozytywnych cech sieprawskiego proboszcza. We wstępie do zarządzeń odnośnie poprawy znalazło się zatem takie zadanie: „Tak wielkie powinno być wykształcenie kapłana, jak i krok jego i ruchy i wszystko co mówi, aby cokolwiek mówi i cokolwiek czyni, było nauczaniem ludu, to wszystko okazuje się być w Wielce Wielebnym Janie Kuczewskim”. Trudno dziś rozstrzygnąć na ile ten komplement był szczery, ale nie mamy żadnych podstaw aby wątpić w rzeczywiście głęboką religijną postawę sieprawskiego plebana. Po zacytowanym wyżej wstępie zostały rzeczowo wypunktowane następujące uwagi dla proboszcza: „Cyborium mocniej do Ołtarza, jak również szafkę na oleje Święte do ściany niech przytwierdzi. Stawek niech zarygluje. Rodziców Chrzestnych niech pouczy o pokrewieństwie. Parafian niech ćwiczy w podstawach wiary. Nowych narzeczonych, dopóki nie będą znali tajemnic wiary, niech nie dopuszcza do zawarcia związku małżeńskiego. Zmarłych w tym dniu, w którym umarli, niech nie grzebie. Krzyże przy drogach ze starości chylące się ku upadkowi niech usunie. Spis bierzmowanych, aby przez organistę w czasie spisywania do spowiedzi Wielkanocnej zostali ustaleni, temuż niech zostanie przekazany ustnie. Kielichy dwa niech pozłoci. Trybularz srebrny niech nowy kupi. Dzień urodzenia niemowląt i mniej więcej godzinę niech wpisze w księdze ochrzczonych a tę samą niech zawsze przechowuje w Kościele. Ofiarę otrzymaną i wydatki niech notuje.”

Pięknym językiem spisany został również protokół i zalecenia z kolejnej osiemnastowiecznej wizytacji Parafii w Sieprawiu. Odbyła się ona w 1747 roku i została przeprowadzona przez Klemensa Stanisław Kostkę Herkę - doktora filozofii, kustosza kolegiaty bobowskiej i proboszcza drogińskiego, który działał z delegacji Jego Wysokości Księcia, Jaśnie Oświeconego i Przewielebnego Księdza Pana Andrzeja Stanisława Kostki Hrabiego Załuskiego, Biskupa Krakowskiego, Księcia Siewierskiego. Zanim przejdziemy do wniosków spisanych po tej wizytacji warto kilka zdań poświęcić biskupowi Andrzejowi Załuskiemu, który nie tylko posiadał tyle zacnych, wypisanych wyżej godności, ale w istocie był postacią wybitną zarówno jako duchowny jak i jako działacz polityczny, gospodarczy i kulturalny osiemnastowiecznej Polski. Biskup Załuski był aktywnym politykiem, jednym z prekursorów oświecenia i rzecznikiem reform społecznych i politycznych w Polsce. Inspirował także reformy oświaty poprzez podniesienie Akademii Krakowskiej i erygowanie seminarium akademickiego w Krakowie. Wraz z bratem ufundował pierwszą polską bibliotekę narodową i publiczną, tzw. Bibliotekę Załuskich. Działalność Załuskiego w diecezji krakowskiej objęła też sprawy gospodarcze. Dał się on poznać jako reformator w takich dziedzinach jak hutnictwo, górnictwo, przemysł manufakturowy, handel i rolnictwo. Sprowadzał z zagranicy fachowców do kopalń i przemysłu metalurgicznego, zbudował kilka pieców hutniczych, utworzył kopalnie srebra i ołowiu oraz walcownię blachy. Jako biskup krakowski wydał on ponad 30 listów pasterskich i szereg edyktów wzmacniających dyscyplinę kleru. Dążył do dokładnego poznania swej diecezji. W tym celu nakazał przeprowadzić wizytację generalną, która odbyła się w latach 1746-1748. Zmierzał on przy tym do uzyskania tabelarycznego obrazu swego biskupstwa. I właśnie w ten aspekt wpisuje się zakończona w dniu 18 grudnia 1747 roku wizytacja parafii w Sieprawiu. Niezwykle szczegółowy protokół z tej wizytacji pozwala nam poznać stan parafii w połowie XVIII wieku, tak od strony duszpasterskiej jak i gospodarczej. Również bardzo szczegółowo spisano wnioski z tej wizytacji, które noszą tytuł: „Dekret naprawy dla Kościoła w Sieprawiu”. Dekret ten wizytator rozpoczął krótkim odwołaniem do Księgi Koheleta przywołując następującą sentencję: „Ten kto boi się Boga, niczego nie zaniedbuje”. Następnie na kanwie tego cytatu następuje rozwinięcie opisu działań i zaniechań miejscowego proboszcza. Podano więc, że Wielce Czcigodny Miejscowy Proboszcz, jak by się wydawało z badania - w tym, co do zarządzania duchowością należy, posługę swoją wypełnia i posiada doskonałą Bojaźń Bożą. Zachowuje także przepisane przez najświętsze kanony wszystko co służy poczciwości Stanu Duchownego. Te jakże pozytywne słowa o duszpasterskiej pracy Błażeja Gnielskiego - sieprawskiego proboszcza - nie były bynajmniej wstępem do dalszych

pochwał. Dalej bowiem wizytator stwierdził, że miejscowy pleban ma jednak równocześnie bardzo wiele zaniedbań w zarządzaniu sprawami doczesnymi, szczególnie jeśli chodzi o naprawę budynków plebańskich, które z powodu uszkodzeń dachów i gnijących belek fundamentowych, grożą ruiną i spustoszeniem. I dalej następuje wyliczenie uchybień, które proboszcz ma naprawić. Najpierw natychmiastowo ma zadbać o chrzcielnicę i basen, który powinien być głębszy oraz sprawić zamknięcie z wiszącą kłódką. Dalej kielichy oraz pateny ma przechowywać w czystym i osłoniętym miejscu, żeby nie były narażone na kurz. Ręczniczków i korporałów jeśli nie byłyby czyste i białe oraz całe nie używać nigdy do ofiary mszy. Palle lniane postara się zastąpić pallami innymi, ażeby zawsze białe i czyste były. Na ołtarzu przenośnym, który został unieważniony i innym ołtarzu Świętego Józefa już wcześniej unieważnionym bez przenośnego ołtarza konsekrowanego żeby nie odprawiał. O ławki w chórze mniejszym na prośbę także Parafian niech się postara. Nie pozwoli, żeby dzwonnica od zewnątrz niszczała. W Kościele Świętego Marcina ma sprawić posadzkę i podłogę, gonty i szyby ostatnio od wiatru wybite naprawić. Wizytator nie znalazł usprawiedliwienia dla wyliczonych wyżej zaniedbań. Wskazał bowiem, że dochody beneficjum parafialnego są nienajgorsze i wystarczające. Dlatego też proboszcz powinien nie tylko zapobiec zniszczeniu tak wewnętrznemu jak zewnętrznemu budynków plebańskich, ale nawet zobowiązany jest do pozostawienia beneficjum w lepszym stanie niż zastany. Dlatego też wizytator nakazał natychmiastową naprawę wszelkich spustoszeń pod karą odebrania beneficjum i skierowania wniosku oskarżenia do Sądu Jego Wysokości Księcia Biskupa.

Po opisanej powyżej groźbie odebrania probostwa następuję lista kolejnych zaleceń. Rozpoczyna je zachęta, ażeby proboszcz naśladując lepsze charyzmaty i stawiając siebie jako przykład dobrego postępowania, porządku i przebiegu nabożeństw w kościele parafialnym przedstawionego wizytatorowi , jak najstaranniej przestrzegał. Ma się też na nowo postarać o odpusty dla uroczystości Świętego Michała, które wygasły. Położne na wypadek konieczności (udzielenia chrztu noworodkom) częściej ma pouczać. Obowiązku kazań ma nie przepuszczać. Zawsze instruować rodziców chrzestnych. Narzeczonych do małżeństwa, jeśli by nie znali dobrze podstaw wiary, nie dopuszczać. W księgach chrztów dzień i przybliżoną godzinę urodzenia podawać. W katalogu zmarłych dzień zgonu osobno i pogrzebu odnotowywać. Prowadzić rejestr gospodarczy zasiewu, zbioru plonów i dziesięcin tak snopkowych, jak pieniężnych i mszalnych, jak i inwentarz wszelkiego sprzętu kościelnego, pozostawiając przestrzenie do zapisania dla dojścia albo ubytku i zniszczenia. Rejestr nowy dla dochodów ze skarbony i od krów kościelnych, oraz wydatków ma sporządzać. Dziesięcinę ze wsi Olszowice, która z krzywdą kościoła jest płacona ma wymóc. Według wizytatora dziesięcina ta została potwierdzona niegdyś urzędową przysięgą przez przewielebnego Stanisława Dąbrowskiego, miejscowego proboszcza. Podobnie ma wymóc prawnymi środkami egzekucję prawnie należnych kościołowi parafialnemu dziesięcin z innych wsi parafialnych.

Jak więc widać lista zaleceń z opisanej wizytacji była bardzo długa i wygląda na to, że problemy przerosły sieprawskiego proboszcza. Najprawdopodobniej nie był on w stanie wypełnić otrzymanych poleceń, co z kolei skutkowało zdjęciem Błażeja Gnielskiego z urzędu sieprawskiego proboszcza. Ta osiemnastowieczna wizytacja ukazuje nam dobitnie, że kontrole biskupie nie były działaniami tylko na pokaz, a ich skutki mogły być również bardzo przykre.

/Stanisław Konarski/

Od redakcji

Prezentujemy dziś jedyny w swoim rodzaju dokument z 1975 roku **„Kronika XXX-lecia wsi Siepraw”**. Z zapisu na pierwszej stronie wynika, że powstał w działającym wtedy w starej szkole Klubie Ruchu. Kronikę przechowała i udostępniła nam do prezentacji p. Danuta Hachlica, córka p. Stefanii Sułowskiej. Pani Stefania Sułowska klub ten prowadziła przez wiele lat. Klub Prasy i Książki „Ruch” to była placówka wyposażona w salkę do konsumpcji, telewizor (!), gry planszowe, prasę, tam można było spędzać czas popołudniami i wieczorami.

A teraz po kolei.

Zapiski kroniki powstały po 30 latach historii PRL, bo to akurat wypadało w roku 1975 i w dodatku bardzo wielu z naszych mieszkańców jeszcze dokładnie pamięta, jak się wtedy żyło i jak zmieniła się wieś powojenna.

Dziś nie da się ustalić dla jakich celów sporządzono te historyczne notatki, możemy nawet uznać, że taka była ówczesna moda. Ręczne pismo w kronice jest staranne, wręcz kaligraficzne. Porównano próbki pisma p. Marii Cież, która w Sieprawiu pracowała całe swoje życie jako nauczycielka szkoły podstawowej, potem bibliotekarka, z innymi zapisami (m. in. sporządzonymi przez Nią własnoręcznie dedykacjami i opisami fotografii szkolnych) i z całą pewnością wpisy kroniki są Jej dziełem. Obie Panie spędzały wiele czasu razem, bo w starej szkole klub mieścił się w pomieszczeniu obok biblioteki. Nie dowiemy się już, kto ustalał co należy opisać.

Chcę podkreślić, że z powszechnie obowiązującą wtedy ideologią zapiski wiąże jedynie styl wypowiedzi, np. stosowanie przed nazwiskiem skrótu „Ob.”, bo tak, wtedy byliśmy „obywatelami”, przynajmniej w dokumentach i sytuacjach oficjalnych. Poza tym w kronice są zapisy dotyczące „czynów społecznych” , co z dzisiejszego punktu widzenia znaczy tylko tyle, że był to jedyny sposób, by we wsi, dla ówczesnych mieszkańców coś zrobić, np. poprawić stan dróg, „przydziałami” materiałów, ale już z własnoręczną pracą mieszkańców. Zresztą wystarczy przypomnieć uchwałę Rady Ministrów z 13.09.1966r. w sprawie czynów społecznych i pomocy państwa w ich organizacji, głównie przez wsparcie materiałowe, ale także w postaci nakładów finansowych pod warunkiem, że 50 % nakładów stanowiły środki własne mieszkańców - robocizna, transport materiałów. A ludzie chcieli lepszych dróg, mostów, potem szkół, ośrodków zdrowia, więc włączali się w prace, ale robili to dla siebie, nie dla jakichś ideologii, partii. Wystarczy wspomnieć ówczesne rozmowy rodziców, dziadków podczas spotkań rodzinnych czy sąsiedzkich, co dziś może wydawać się czymś dziwnym, ale w tamtej epoce ludzie ze sobą

rozmawiali. Zmawiali się co zrobić i jak zrobić, kiedy i w ile osób. I robili.

Może nie wszyscy się zgodzą, ale ja w tym kontekście wspominam Wyjątkowego Kapłana, ks. Prałata Jana Przytockiego, Mentora, Nauczyciela, który jak nikt inny znał wszystkich, i jak nikt inny potrafił zmobilizować mieszkańców, czyli parafian do „czynu," pracy dla dobra wspólnego, a takim szczególnym dobrem w tamtych czasach przecież była budowa kościoła, rozpoczęta w 1960 roku, ukończona wraz z wyposażeniem jeszcze przed 1973r.

Tak pamiętam ówczesne czasy, może ktoś jeszcze powspomina czytając zapiski Kroniki XXX-lecia, czyli o tym jak zmieniał się świat Sieprawia od 1945 roku do roku 1975.

/Wanda Matoga/

KRONIKA XXX-LECIA WSI SIEPRAW

Strona tytułowa Kroniki XXX- lecia wsi Siepraw

Widok ogólny wsi Siepraw

Szkoła Zbiorcza w Sieprawiu

Pierwsze zapiski o wsi Siepraw datują się od XIV w. przez kronikarza Długosza. Pierwszy obecny zabytkowy kościół liczy 750 lat z czego wynika, że wieś czy osada istniała już w pierwszej połowie XIII wieku.
W 1630 r. w Sieprawiu było około 130 domów a obecnie 830.
Pierwsze wzmianki o szkole datują się już od 1660 r. Była to szkoła parafialna w której uczono czytać i pisać oraz rzemiosła. Nauczycielem był Wielgus Paweł zamieszkały w Sieprawiu.

W latach 1880 została wybudowana szkoła parterowa a w 1890 nadbudowano piętro.
W ówczesnej szkole pracowało 7 nauczycieli.
Na skutek postulatów wysuwanych przez mieszkańców Sieprawia w czasie akcji wyborczej w 1957 r. przystąpiono do budowy nowej szkoły, której koszty budowy mieściły się w granicach 8 milionów złotych. W dniu 22 maja 1966 r. dokonano uroczystego otwarcia Szkoły Podstawowej - 8 klasowej. Jest to szkoła nowoczesna wyposażona w pomoce naukowe.

Jest największą szkołą w powiecie, oraz największą inwestycją w gromadzie i trzecią szkołą w gromadzie wybudowaną w Polsce Ludowej. W roku 1966 oddano również boisko szkolne.
W Szkole Podstawowej mieści się przedszkole typu wiejskiego.
Należy nadmienić, że fundatorem ogrodzenia wokół szkoły była Kopalnia Jaworzno, a w ramach współpracy dzieci górników korzystają podczas wakacji z organizowanych kolonii.

- 2 -

I Siedziba MO po wyzwoleniu
{ Od redakcji: W tym budynku na piętrze w latach pięćdziesiątych, jeszcze bez elektryczności przyjmował chorych dojeżdżający z Krakowa lekarz, p. Modelski)

- 3 -

Budynek remizy OSP

Straż Pożarna została powołana w 1933 roku, której naczelnikiem był Ob. Baran Franciszek.

W 1960 roku czynem społecznym wybudowano remizę, w której znajduje się sprzęt przeciw-pożarowy. W 1961 roku z funduszy społecznych został zakupiony samochód, przyczepa i motopompa.

W dniu 23.10.1966 nastąpiło przekazanie remizy OSP w Zakliczynie oraz zastępczego samochodu bojowego ufundowanego przez społeczeństwo wsi, straż, oraz GRN w Sieprawiu. Koszt samochodu wynosił 22 tyś. Remiza Straży Pożarnej wzniesiona została wysiłkiem miejscowego społeczeństwa w ramach czynu społecznego Straży Pożarnej oraz przy pomocydotacji finansowych PPRN w Myślenicach i Inspektoratu Powiatowego PZU.

W dniu 22.12.1970 roku Gromadzka Rada Narodowa na sesji podjęła uchwałę o przekazaniu pod zarząd Ochotniczej Straży Pożarnej w Sieprawiu budynku Domu Ludowego, która to organizacja zajmie się remontem wymienionego budynku.

- 4 -

Dom Ludowy

W 1933 roku staraniem mieszkańców wsi został wybudowany Dom Ludowy. Budową Domu Ludowego zajmował się ówczesny sołtys Franciszek Baran oraz Ochotnicza Straż Pożarna.

W tym właśnie Domu Ludowym skupiało się całe życie kulturalne wraz z biblioteką Towarzystwa Szkoły Ludowej, Ponadto istniał zespół artystyczny, który dawał przedstawienia.

W 1953 roku w Domu Ludowym otwarto kino „ Poranek".

W 1963 roku otwarto świetlicę której kierownikiem był Stanisław Wojnarowski.

W 1964 roku świetlica ta została przeznaczona na klubo-kawiarnię. Założycielem tejże klubo-kawiarni było ZMW oraz organizacja PZPR.

- 5 -

Stara szkoła
(Od redakcji: w niej też działał Urząd Pocztowy)

Od 1935 roku pracuje również Urząd Pocztowy, który zatrudniał początkowo 2 pracowników.

Obecnie Urząd Pocztowo - Telekomunikacyjny zatrudnia 7 pracowników tj. Naczelnik Urzędu Pocztowego, 2 telefonistów, 4 doręczycieli. Urząd Pocztowo - Telekomunikacyjny obejmuje 2 wsie.

Budowa Banku Spółdzielczego

Na terenie Sieprawia pracuje również Spółdzielnia Oszczędnościowo Pożyczkowa, która została przekształcona z kasy Stefczyka założonej w Sieprawiu w 1907 r.

Obecnie Spółdzielnia Oszczędnościowo Pożyczkowa nosi nazwę „ Bank Spółdzielczy" i mieści się w budynku Ochotniczej Straży Pożarnej. W roku 1974 została rozpoczęta budowa Banku Spółdzielczego obok Urzędu Gminy.

Budynki Kółka Rolniczego

Część bazy maszynowej

W roku 1957 reaktywowana została organizacja chłopska „ Kółko Rolnicze", które na terenie Sieprawia została zorganizowana w roku 1958. Pierwszym prezesem miejscowego Kółka Rolniczego został wybrany lekarz weterynarii Bielawski Mieczysław. W drugich wyborach prezesem został Oramus Jan członek Gromadzkiej Rady Narodowej i jej Prezydium Ob. Oramus Jan uaktywnił działalność Kółka Rolniczego, sprowadzając w 1961 roku pierwszy ciągnik „ Ursus" C -325" razem z zespołem maszyn i agregatem omłotowym.

Obecnie Kółko Rolnicze nosi nazwę „Międzykółkowa Baza Maszynowa" i zrzesza 300 członków.

MBM posiada następujący sprzęt:

20 ciągników, w tym: 3 ciągniki znajdują się u rolników, 3 maszyny omłotowe, 2 prasy do słomy, 2 snopowiązałki, 2 kosiarki, 1 wstrząsarkę zgrabiarkę, 2 glebogryzarki, 3 pługofryzarki, 1 kopaczka elewatorowa, 1 kopaczka gwiaździsta, 3 siewniki rzędowe, 2 roztrząsacze do obornika, 3 rozrzutniki wapna, 2 opryskiwacze, 2 beczkowozy, 18 pługów, 6 kompletów bron, 9 kultywatorów, 1 bukownik, siewniki do buraków.

Kierownikiem Międzykółkowej Bazy Maszynowej jest Ob. Chorobik Stanisław. Z MBM pracuje Koło Gospodyń Wiejskich, którego przewodniczącą jest Ob. Grzybek Rozalia.

Budowa Ośrodka Zdrowia

Wybudowany Ośrodek Zdrowia

W dniu 2 stycznia 1950 r. został założony Ośrodek Zdrowia u Ob. Cholewy Mariana. *(od redakcji: na obecnej ul. Jabłoniowej)* Kierownikiem Ośrodka Zdrowia był lek. Cechnicki Z. Obok gabinetu lekarskiego mieścił się gabinet dentystyczny, który prowadziła stomatolog Dudek Anna. W 1965 Ośrodek Zdrowia został przeniesiony do Ob. Bętkowskiego. *(Od redakcji : na obecnej ul. Słowiańskiej)*

O 1973 roku rozpoczęto budowę Ośrodka Zdrowia, który ma pomieścić wiele gabinetów.

- 9 -

Budowa masarni w Sieprawiu

Na terenie wsi działa Zakład Handlu PZGS w Myślenicach. Zakład ten powstał na skutek likwidacji w 1958 roku Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska z siedzibą w Zakliczynie. Likwidacja Spółdzielni nastąpiła w wyniku niedoboru i złej gospodarki prowadzonej przez ówczesny Zarząd GS. W miesiącu maju 1963 roku wybrano Radę Nadzorczą, której przewodniczącym został wybrany Ob. Nowak Tadeusz z Zakliczyna. Dokonano wyboru nowego Zarządu w skład którego weszli : Suder Zygfryd z Łyczanki, Kowalczyk Zygmunt z Łyczanki i Matoga Stanisław z Sieprawia.

Istniejąca sieć handlowa na terenie gromady jest w zasadzie dobra, skupia 23 sklepy, 3 bary,
1 masarnię, 1 piekarnię, 7 punktów usługowych, 1 punkt skupu produkcji zwierzęcej, 1 magazyn nawozowy. Gminna Spółdzielnia prowadzi 2 kluby Rolnika. W 1973 rozpoczęto budowę nowej masarni z chłodnią oraz budowę pawilonu handlowego.

- 10 -

Sp-nia Sieprawianka

W związku z długoletnią tradycja wyrobu szczotek przez mieszkańców Sieprawia z inicjatywy Podstawowej Organizacji Partyjnej założono w maju Spółdzielcze Zrzeszenie Chałupników i Wytwórców Domowych Szczotkarzy. Kierownikiem tej Spółdzielni był Ob. Baran Jan zamieszkały w Krakowie. Spółdzielnia ta pomogła rozwiązać problem zatrudnienia mieszkańców wsi Siepraw. Działająca w Sieprawiu Spółdzielnia Zrzeszenia Chałupników i Wytwórców Domowych została przeorgani-zowana na Spółdzielnię Pracy „ Sieprawianka". Spółdzielnia ta oraz Zakład Produkcyjny w Sieprawiu Spółdzielni Inwalidów „ Raba" w Myślenicach i Gminna Spółdzielnia Sam. Chłopska daje duże zatrudnienie.

- 11 -

W tym domu mieściła się Biblioteka Gromadzka

Biblioteka Gromadzka założona została w październiku 1946 r. Ob. Kazimierz Lechman oddał 12 książek zachowanych i pochodzących z Biblioteki „ Macierz Szkolna". Książki te dały początek Bibliotece Gromadzkiej organizowanej przez Ob. Cież Marię. Biblioteka ta mieściła się w korytarzu szkoły a po dwu latach przeniesiono do Domu Ludowego. Po 4 latach przeniesiono Bibliotekę Gromadzką do domu Salawy Leona.

Bibliotekarze :

1. Cież Maria
2. Oramus Anna
3. Dobosz Ludwik
4. Bugaj Janina

- 12 -

Wystrój Klubu „Ruch"

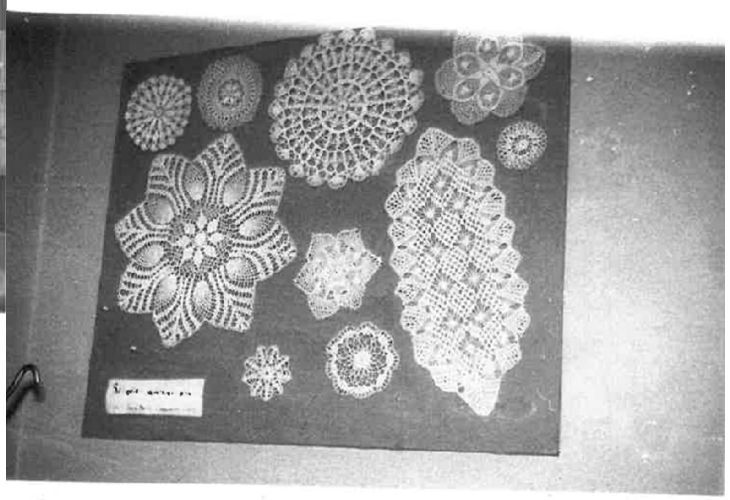

Wystawa prac koronkarskich

Budynek Starej Szkoły w której mieści się GOK, Klub, Biblioteka, Poczta (budynek przed remontem)

Spotkanie w klubie, najprawdopodobniej wspólne oglądanie telewizji.

Spotkanie młodzieży w klubie „ Ruch”

W roku 1969 przeniesiono działalność klubu „ Ruch” z Domu Ludowego - pomieszczenia ciasnego do nowego w starej szkole. Koszty remontu poniosła Gromadzka Rada Narodowa oraz Spółdzielnia „ Sieprawianka”.

Z chwilą przeniesienia omawianej placówki i zatrudnienia Ob. Stefanii Sułowskiej na stanowisko kierownika rozwinięto tam szeroka działalność kulturalną, ocenianą wysoko przez jednostki nadrzędne.

Panoramę dominuje słup energetyczny

W 1954 - 1954 rozpoczęto elektryfikację wsi Siepraw systemem gospodarczym.
W grudniu 1966 roku Przedsiębiorstwo Elektryfikacji Rolnictwa w Krakowie przystąpiło do dalszej elektryfikacji gromady tj. we wsiach: Łyczanka, Czechówka oraz przysiółków Sieprawia takich jak: Pasternik, Łany, Grabie. Ludność wymienionych miejscowości w czynie społecznym dokonała zwózki materiału potrzebnego do elektryfikacji.

W 1965 r. dla udogodnienia komunikacji Sieprawia z Krakowem przystąpiono do budowy w czynie społecznym drogi Siepraw - Olszowice przez Łysą Górę II i Madejki. Rozpoczęto również przebudowę i remont dróg Siepraw - Grabie, Siepraw - Łysa Góra.
Prace przy wymienionych drogach przeprowadzano w czynie społecznym miejscowego społeczeństwa przy poparciu funduszu gromadzkiego i dotacji państwowych. Do prac przy drogach użyto na terenie gromady pierwszy raz ciężkiego piętnastotonowego spychacza.

W 1967 wybudowano pierwszy w gromadzie odcinek drogi smołowej długości 3,5 km Siepraw - Olszowice przez Łysą Górę II.

Dawny dwór wyremontowany - obecnie siedziba G.R. w Sieprawiu

Do roku 1954 istniała Gmina Zbiorcza. W 1954 roku zlikwidowano i utworzono Gromade. W skład Gromady wchodziły wsie: Siepraw, Czechówka. Zakliczyn i Łyczanka.

W 1964 roku przewodniczącym Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej był Ob. Gwóźdź Edward. Na sesji w dniu 28.12.1966 roku dokonano wyboru nowego przewodniczącego PGRN… Na przewodniczącego zgłoszono 2 kandydatury tj. O. Oramusa Jana i Ob. Kowalczyka Zygmunta. W wyniku głosowania przewodniczącym został Ob. Kowalczyk Zygmunt, który swe stanowisko piastował do roku 1973.

W 1973 roku została przeprowadzona reorganizacja Rad Narodowych i uchwałą WRN został powołany Naczelnik Gminy Ob. Baran Stanisław.

„Moja miejscowość dawniej i dziś" - Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Sieprawskiej prezentuje kolejne prace konkursowe

„Dawniej Szkoła Podstawowa, dziś dom kultury GOKIS", autor pracy: Nikola Matoga

Szkoła Podstawowa w Sieprawiu 7 klasowa - 1938-39 lub 3 lata wcześniej (fot. M. Wielgus)

Gminny Ośrodek Kultury i Sportu (w prawym dolnym rogu moja babcia Maria Suder)-08.05.2024r.

Widok na Siepraw Kotoń- dzisiejsza okolica południowej strony „Słonecznego Parku” w Sieprawiu, autor pracy: Jakub Wątor

Lata 30-te XX w. Wieś 2. Rodzina pracująca przy żniwach. W tle widok na Siepraw Kotoń.

2024r. to samo miejsce (okolica południowej strony „Słonecznego Parku” w Sieprawiu.

Widok na Wieś 1 i Wieś 2, autor: Jakub Wątor

Lata 60-te XX w.

To samo miejsce obecnie (2024r.)- zdjęcie wykonane z okolic ul. Wrzosowej w Sieprawiu.

O sporcie w gminie

Jordan Sum Zakliczyn po rundzie rewanżowej

Za drużyną seniorów koniec rundy rewanżowej sezonu 2024/25.Po 26 meczach piłkarze z Zakliczyna ostatecznie zajęli 13 miejsce, ich dorobek to 22 pkt, na co złożyło się 7 zwycięstw, 1 remis i 18 porażek, bilans bramkowy to 44gole zdobyte i 92 straconych. Za Jordanem , niżej w tabeli, tylko 2 zespoły z pewnym spadkiem do A klasy: Tempo Rzeszotary- 19 pkt i Pasternik Ochojno- 12 pkt. Po rundzie jesiennej zespoły te nie zmieniły swoich pozycji w tabeli. Osiągnięte wyniki mogą nie wystarczyć do dalszej gry seniorów zakliczyńskiej drużyny w lidze okręgowej. Wszystko będzie wiadome po rozegranych barażach o awans w innych grupach drabinki rozgrywek. Odniesione zwycięstwa w rundzie jesiennej to: Wolni Kłaj-Jordan 2:3, Gdovia Gdów- Jordan 2:3 (była to niespodzianka rundy z zespołem mającym aspirację do awansu do V ligi). Jedyny remis, który udało się uzyskać zespołowi Jordana to 2:2, wywalczony na wyjeździe, w ostatniej kolejce z bezpośrednim rywalem, broniącym się przed spadkiem-Tempem Rzeszotary.

Zakończone zmagania zespołu z Zakliczyna były trudną walką o utrzymanie się w lidze okręgowej ze względu na problemy kadrowe, często w I składzie występowali zawodnicy z grupy wiekowej juniorów i juniorów młodszych. Było to powodem utraty wielu punktów w pojedynkach ze znacznie starszymi i bardziej doświadczonymi rywalami. Z zespołem żegna się trener Marcin Przęczek, który ze względu na inne liczne obowiązki szkoleniowe sygnalizował to już przed rundą rewanżową. Przed działaczami klubu Jordana jest zadanie znalezienia nowego szkoleniowca oraz wzmocnienie drużyny o nowych doświadczonych zawodników. Ze względu na trwające nadal rozgrywki reszty drużyn, ich osiągnięcia postaram się podać w następnym numerze nasze gazetki.

Tradycyjnie życzymy wszystkim piłkarzom z Zakliczyna wielu sportowych sukcesów.

/Wiesław Świech/

Wycieczka do Sandomierza
str. 9

Olimpiada grecka
str. 11

Olimpiada grecka
str. 11

Ekologiczny pokaz mody
str. 17

Ekologiczny pokaz mody
str. 17

Dzień ziemi
str. 18

Święto Mamy i taty w Przedszkolu w Czechówce
str. 17

Święto Mamy i taty w Przedszkolu w Czechówce
str. 17

Dzień May i Taty w przedszkolu w Łyczance
str. 19

Magia teatru oczami najmłodszych
str. 20

Pierwszy w historii Dzień Patrona
str. 21

Dzień Patrona w ZPO w Zakliczynie
str. 21

Dzień Mamy i Taty w ZPO w Zakliczynie
str. 22

Wycieczka do kopalni soli w Bochni
str. 23

Wydawca: **GMINA SIEPRAW**

Redakcja: Wanda Matoga
Współpraca redakcyjna: Wiesław Świech

Autorzy artykułów: Bielawska - Ptak Justyna, Bochniak Kinga,Bugaj Diana, Cholewa Małgorzata,Czernecka Agnieszka,Dorczak Joanna, Dudzik Natalia,Dymek Karolina, Hajdus Kinga, Jania Ewa, Kapuścińska Elżbieta, Konarski Stanisław, Krawczyk Bożena, Listwan Katarzyna, Mardaus Paulina, Matoga Anna, Matoga Barbara, Motyka Justyna, Motyka Urszula, Muniak Edyta, Płatek Ewelina, Siekierczak - Bujas Paulina, Suder Iwona, Świech Wiesław, Topa Agnieszka

Kontakt z Redakcją: (12) 37 21 800 lub listownie: Urząd Gminy Siepraw,
Ul. Kawęciny 30, 32-447 Siepraw,
z dopiskiem „Z Czterech Stron Gminy”

Skład i łamanie komputerowe: Robert Kiszka